

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ—ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ—ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

Ὅσοι ἔχουσιν ὑπερβολικὴν ἰδέαν περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐν ἰαίῳ τῶν Τραπεζῶν ἐπὶ ἐκδόσεως κυκλοφορούντων γραμματίων, οὐδὲν ἐμποδίζει ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις συμβαίνοντα. Ἐκεῖ τὸ προνόμιον δὲν ἔχει καλῶς εἰς τὰ ὦτα τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ· ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ἡ κλεῖς τῆς οἰκονομικῆς προαγωγῆς ἐν παντὶ καὶ ἐπὶ τῆς τραπεζικῆς ἰδιαιτέρως. Ἀπὸ 506 Τραπεζῶν ἐν ἔτει 1834 κηϋξήθησαν αὐται κατὰ τὸ 1861 εἰς 1601, ἧτοι ἐν διαστήματι 27 ἐτῶν ὑπερετριπλασιάσθησαν. Πόσον ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ τῶν πιστωτικῶν πηγῶν συνδέεται πρὸς τὴν ὄλην τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπίδοσιν, περιττὸν νὰ ἀποδειχθῇ ἰδιαιτέρως.

Τὸ σύστημα ἐφ' ᾧ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Τράπεζαι ἐλειλούρηγαν κατὰ τὸ προμνησθὲν διάστημα ἀνῆκεν ἢ εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρίαν ἢ εἰς τὴν ὁμόρρυθμον, τουτέστι καθόσον ἡ σύστασις τῆς Τραπεζῆς ἐστηρίζετο ἐπὶ κυβερνητικῆς ἐγκρίσεως, οἱ συνέταιροι κηθύνοντο μέχρι μόνης τῆς μετοχῆς των, καθόσον δὲ οὔτοι δὲν εἶχον προμηθευθῆ τοιαύτην ἐγκρίσιν κηθύνοντο δι' ὄλης τῆς περιουσίας αὐτῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶχε τι τοπικόν, διότι ἐκάστη Τράπεζα περιωρίζετο ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καθ' ἣν συνιστάτο ἢ ἐνεκρίνετο.

Κατὰ τὸ 1863 ὁ τραπεζικὸς τῆς Ὀμοσπονδίας ὀργανι-

σμός έλαβε γενικώτερον χαρακτήρα. Χωρίς νά προσβάλη τὰς προϋπάρχουσας Τραπεζας ὁ νόμος τῆς 25 Φεβρουαρίου ἤνοιξε τὸ στάδιον εἰς τὰς Ἐθνικὰς λεγομένας Τραπεζας, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία ἐκτείνεται πρὸς ὅλας τὰς Πολιτείας. Κατὰ τὸν νέον νόμον πρὸς σύστασιν τοιαύτης Τραπεζῆς ἀπαιτοῦνται πέντε τοῦλάχιστον συνέταιροι, τὸ κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς ἑκατὸν δολλαρίων μετοχὰς, πρέπει δὲ νά ὑπερβαίῃ τὰς 200,000 δολ. ἐν πόλεσι, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀνώτερος τῶν 50,000, καὶ τὰς 100,000 δολ. ἐν πόλεσιν ὀλιγανθρωποτέραις ἐπὶ πληθυσμῶν ὁμῶς κατωτέρων τῶν 6,000 ἐπιτρέπεται ὡς ἐξαίρεσις καὶ ἡ μέχρι 50,000 δολ. κατάπτωσις τοῦ ἀναγκαίου πρὸς σύστασιν τῆς Τραπεζῆς κεφαλαίου. Ἐν γένει ἅμα τῇ συστάσει τῆς Τραπεζῆς καταβάλλεται τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου τῆς, τὸ ὑπόλοιπον δὲ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, καὶ καταβάλλεται διαδοχικῶς κατὰ τοὺς πρώτους πέντε μῆνας.

Ἄμα ὀργανισθῇ ἡ Τράπεζα, καταθέτει παρά τῇ Κυβερνήσει χρεώγραφα τῆς Ὁμοσπονδίας, λογιζόμενα 40 τοῖς 0]0 ὀλιγώτερον τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν, καὶ λαμβάνει εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παρακαταθήκης ταύτης ἀνάλογα τραπεζικὰ γραμμάτια, οὐχὶ ἄνω τῶν 500,000 δολλαρίων, ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁμοιόμορφα κατὰ τὸ χρῶμα, σχῆμα, γράμματα κλπ. πρὸς χρῆσιν ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Τραπεζῶν. Ἐπὶ τῶν γραμματίων τούτων δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ ἡ ὑπογραφή καὶ ἡ σφραγίς τῆς λαμβανούσης αὐτὰ Τραπεζῆς, ἵνα περιβληθῇ ἡ ὀλοκληρία τῆς κυκλοφορικῆς ιδιότητος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης πρὸς τὰς Τραπεζας προμηθείας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἡ Ὁμοσπονδικὴ Κυβέρνησις κατασκευάζει οὐχὶ ἀπεριόριστον ἀριθμὸν τραπεζικῶν γραμματίων, ὡς ἤθελεν εἰκάσει τις ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἀπαιτεῖται ἡ παρέμβασις τοῦ Νομοθέτου, ἵνα ἐκάστοτε ἀναπτύσσεται ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς, ὅστις τοιοῦτο

τρόπως ἀπὸ 30 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀνέβη τελευταῖον εἰς 382. Ὡστε ἐντεῦθεν προκύπτει εἶδος τι νομοθετικῶν τῶν Τραπεζῶν περιορισμοῦ διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν χορηγητέων τραπεζικῶν γραμματίων. Τὰ γραμμάτια ταῦτα διαιροῦνται εἰς δέκα τάξεις, ἤτοι εἰς 4, 2, 3, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1000 δολλαρίων. Ἡ ἀναλογία τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς πρὸς τὰς τραπεζας διανομῆς τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν γραμματίων εἶναι ὅτι τὰ ἀπὸ 4—5 δολ. ποσὰ δὲν δύνανται νά ὑπερβῶσι τὸ ἕκτον τῆς ὅλης κυκλοφορίας.

Τὰ κυκλοφορικὰ γραμμάτια τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείας Τραπεζῶν δύο ἔχουσιν ἐγγυήσεις· ἡ πρώτη εἶναι τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν καὶ ἡ δευτέρα ἡ προμνησθεῖσα εἰς ὁμοσπονδικὰ χρεώγραφα παρακαταθήκη παρά τῇ Κυβερνήσει, ἣτις εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην, ἐκτὸς τῆς φυλάξεως τῆς παρακαταθήκης ταύτης, ὑπόκειται. Πρέπει ἰδιαιτέρως νά σημειωθῇ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ τῇ ὄψει ἀνοικτοὺς εἰς χρέωσιν λ)σμοὺς τῶν Τραπεζῶν, ὑποχρεοῦνται αὐταὶ ἵνα ἔχωσι ἐν τῷ ταμείῳ τῶν 45 τοῖς 0]0 τοῦλάχιστον εἰς μέταλλον καὶ ὅτι ἐν γένει ἀπαγορεύεται ἵνα τὸ παθητικὸν αὐτῶν (ἐκτὸς τῆς κυκλοφορίας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν παρακαταθηκῶν, ἀποδοχῶν καὶ μερισμάτων ὀφειλομένων τοῖς μετόχοις) ὑπερβαίῃ τὸ σύνολον τοῦ κατατεθέντος ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείας τραπεζικὴ κυκλοφορία διατελεῖ ὑπὸ τοὺς δυνατοὺς τῆς προνοίας ὄρους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποψίν τῆς ἀναγκαστικότητος, ἐκάστη Τράπεζα εἶναι ὑπόχρεως ἵνα εἰς πρώτην ζήτησιν ἀνταλάσῃ τὰ γραμμάτια τῆς ἢ εἰς νόμισμα ἢ εἰς (ὀπισθοπράσινον greenback) χαρτονόμισμα τῆς Ὁμοσπονδίας. Ὡστε ἡ ὑπαρξίς τοῦ τελευταίου δίδει τὴν κυρίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεύθυνσιν, δι' ἣν ὁμῶς δὲν εὐθύνεται ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν τραπεζικὸς ὀργανισμὸς, ἀλλὰ τὰ κοινωνικὰ αἴτια, ἐξ ὧν τὸ χαρτονόμισμα κατέστη ἀπαραίτητον δεινόν. Ἐπὶ τοῦ ὅλου σημαντικώτατος εἶναι ὁ μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ἐν ταῖς

Ἡνωμέναις Πολιτείαις Τραπεζῶν ὑφιστάμενος σύνδεσμος, καθ' ὃν τὰ γραμματῖα πάσης κανονικῶς ἐργαζομένης Τραπεζῆς εἶναι πρὸς ὅλας δεκτά. Τοιοῦτοτρόπως ἀποτελεῖται καθ' ὅλην τὴν χώραν ἰσχυρότατον σύμπλεγμα πιστωτικῆς οἰκονομίας, τῆς ὁποίας μελετητέον τὰς γενικὰς τάσεις.

Ἀπὸ τοῦ ἀνα χείρας ὀργανισμοῦ ἡ τραπεζικὴ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀνάπτυξις ἔλαβε τεραστίαν ἀπὸ τοῦ 1863 ἐπίδοσιν. Κατ' αὐτὴν δὲν ὑπολογίζονται αἱ ἀρχαιότεραι Τράπεζαι, ἀλλὰ μόνον αἱ συνεπεία τοῦ νόμου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1863 καταρτισθεῖσαι. Ὁ ἐπόμενος πίναξ εἶναι ἀκριβῆς τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ φαινομένου εἰκὼν (εἰς ἑκατομ. δολ. παραλειπομένων τῶν δεκάδων χιλιάδων):

Ἔτη	Τράπεζαι	Κεφάλαιον	Χαρτοφυλάκιον	Παρακαταθῆκαι	Κυκλοφορία
1863	66	7,1	5,4	8,4	—
1864	508	86,7	92,2	122,1	45,2
1865	1513	393,1	487,1	500,9	171,3
1866	1644	415,4	603,3	564,6	280,2
1867	1642	420,0	609,6	540,7	293,8
1868	1643	420,6	637,6	580,9	295,7
1869	1617	426,3	682,8	541,4	293,5
1870	1618	430,3	715,9	501,4	291,7
1871	1790	458,2	831,5	600,8	315,5
1872	1940	479,6	877,1	612,2	333,4
1873	1976	491,0	944,2	622,6	339,0
1874	2027	493,7	954,3	669,0	333,2
1875	2087	504,8	986,6	664,5	318,3
1876	2089	499,8	931,3	651,3	291,5

Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἀνωτέρω περιόδου συνέβησαν αἱ μᾶλλον καταπληκτικαὶ πρόοδοι, εἰς τὰς ὁποίας πάντως οὐσιῶδες κέκτηται μέρος ἡ ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς ἐπιγενομένη ἀναδιοργάνωσις πολλῶν προηγουμένων τραπεζικῶν καταστημάτων. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 εἰς τὸ ἔτος 1864 ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν Τραπεζῶν ἀνέβη ἄνω τοῦ ἑπταπλασίου, τῶν δὲ κεφαλαίων ἄνω τοῦ δωδεκαπλασίου, τῶν δὲ προκαταβολῶν καὶ προεξοφλήσεων ἄνω τοῦ δεκαεπταπλασίου, τῶν δὲ παρακαταθηκῶν ἄνω τοῦ δεκατετραπλασίου. Κατὰ τὴν ἐπομένην δωδεκαετίαν 1865—76

ὁ περὶ οὗ πρόκειται τραπεζικὸς ὀργανισμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἐν αὐτῷ κανονικότερας ἀναπτύξεως· καὶ δὲν παρίστανται μὲν τοιαῦτα ἄλλατα οἷα τὰ ἐν τῇ προηγουμένη διετίᾳ σημειωθέντα, ἐμπεδοῦνται ὁμῶς τὰ ἀποτελέσματα καὶ προάγεται ἡ ἐν αὐτοῖς κοινωνικὴ ἐργασία, δι' ὅλης τῆς ποικιλίας τῆς ὁποίας εἶναι δεκτικοὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἀριθμοὶ διὰ μέσου τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων. Αἱ Τράπεζαι ἐκεῖναι, αἵτινες (66 τῷ 1863 καὶ 208 τῷ 1876) ἤρχισαν τῷ 1863 διὰ κεφαλαίου 7 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. δολ. χαρτοφυλακίου 5 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. παρακαταθηκῶν 8 $\frac{4}{10}$ ἑκατομ. καὶ τῷ 1864 διὰ κυκλοφορίας 45 $\frac{2}{10}$ ἑκατομ., ἀνεβιάσθησαν τῷ 1875 ἐπὶ κεφαλαίου μὲν εἰς 504 $\frac{5}{10}$ ἑκατομ. ἐπὶ χαρτοφυλακίου δὲ τῷ 1875 εἰς 984 $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. ἐπὶ παρακαταθηκῶν τῷ 1874 εἰς 669 ἑκατομ. καὶ ἐπὶ κυκλοφορίας τῷ 1873 εἰς 339 ἑκατομ.

Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς τὴν κοινωνίαν τραπεζικὴ ἐργασία· ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἰδιαιτέρα ἔποψις πρὸς τὸν δημόσιον θησαυρὸν. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὅλαι αἱ ἰδιοκτησίαι, κινηταὶ ἢ ἀκίνητοι, θεωροῦνται ἐπίσης ἱεραὶ καὶ ἐπίσης εἰς τὰ δημόσια θάρη ὑποκείμεναι. Ὑπολαμβάνεται δὲ καὶ ὡς ἀντιζυγίον τι ἡ διὰ τῆς τραπεζικῆς κυκλοφορίας, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, φορολογικὴ λειτουργία. Τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν τῆς τῆς Ὀμοσπονδίας Τραπεζῶν ὑπάρχουσι τρεῖς εἰδικοὶ φόροι καθ' ἑξαμηνίαν πληρονομούμενοι $\frac{1}{2}$ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων, $\frac{1}{4}$ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ $\frac{1}{2}$ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τοποθετημένα εἰς δημόσια χρεώγραφα. Ὑπολογιζομένων τῶν κατὰ τὸ 1876 κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων εἰς 294 $\frac{2}{10}$ ἑκατομ. δολ. καὶ τῶν παρακαταθηκῶν εἰς 651 $\frac{3}{10}$, $\frac{1}{2}$ τοῖς 0|0 ἐκ τῶν μὲν καὶ $\frac{1}{2}$ τοῖς 0|0 ἐκ τῶν δὲ, ἰδοὺ ἐκ μόνων τῶν δύο τούτων πηγῶν 3 περίπου ἑκατομ. δολ. διὰ τὰς δημοσίας ἀνάγκας.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ.

Ἐάν ἀποβλέψῃ τις εἰς τὰς ἐν τῇ πρακτικῇ μεθόδους τῆς ψηφοφορίας, ἀπανταχοῦ σχεδὸν οἱ ἐκλογικοὶ σύλλογοι διαιροῦνται εἰς δύο στρατόπεδα, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιέχει τὰς πλειοψηφίας, τὸ δὲ τὰς μειοψηφίας. Ἀρχεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν καὶ ἡ δύναμις τῶν ἀριθμῶν φέρει τὴν νίκην εἰς τοὺς πλείονας. Εἰς μάτην οἱ ἐλάσσονες ἐπικαλοῦνται τὰ ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῶν τυχὸν ὑπάρχοντα ἐλατήρια τοῦ ἐν γένει ὀρθοῦ καὶ τοῦ κοινῇ συμφέροντος. Εἶναι ἀσθενέστεροι καὶ πρέπει νὰ ὑποταχῶσιν εἰς τὸν νόμον τοῦ ἰσχυροτέρου.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος τῆς ἀνθρωπότητος, ὅστις κατὰ τὰς ἐποχὰς καὶ τὰς χώρας ποῦ μὲν ἀποκαλύπτεται τυραννικὸς, ποῦ δὲ βαρβαρικὸς, ἀπανταχοῦ δὲ εἶναι κατ' ἐξοχὴν θετικὸς. Διότι εἰς τὴν ἰσχὺν ἀνήκει ἡ ἀρχὴ, καὶ τὸ φέρον τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης βαρῦ ξίφος τῆς πολιτείας δὲν εἶναι διὰ χεῖρας ἐκνευρισμένας. Ἐντεῦθεν ὁμῶς δὲν ἐπεταί, ὅτι παρὰ τῷ ὀρόνῳ τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος δὲν ὑπάρχει τόπος καὶ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ λόγου, ὅθεν δῆποτε οὗτος ἀρέσκεται νὰ ἀποκαλύπτῃ τὰ διδάγματα του, εἴτε ἀπὸ τῶν πολλῶν εἴτε ἀπὸ τῶν ὀλίγων. Τοιοῦτοτρόπως ἀναπτύσσεται ἡ ἔννοια τῆς χρησιμότητος τῶν μειοψηφῶν. Μὴ ἔχουσαι τὴν ἰσχὺν διατηροῦσι τὴν συμβουλήν. Πρέπει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς ὑποθέσεως νὰ δοθῇ αὐταῖς πᾶσα πρὸς τοῦτο εὐκολία.

Ἐντεῦθεν τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ ἐκλογικῇ πρακτικῇ σύστημα τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν μειοψηφῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡκιστα σύμφωνον πρὸς τὰς λογικὰς τῆς πολιτείας ἀρχάς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονηθῇ καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐν τῇ ἐκμηδενίσει ταύτῃ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πολιτικῆς μηχανῆς δεξιωτάτων πολλὰκις μηχανικῶν, οἵτινες

μὴ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς πολλῶν, ἠδύναντο διὰ μείζονος ἐκλογικῆς μετοχῆς τῶν μειοψηφῶν νὰ χορηγήσωσι εἰς τὸ κοινὸν τὴν βοήθειαν τῆς μεγαλοφυίας των. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σημαντικώτατον εἶναι τὸ σύμπτωμα τῶν νεωτέρων χρόνων, καθ' ὃ αἱ ἐκ τῆς ἐκλογῆς παλαιίστρας ἀποχωρήσεις εὐρύνονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἀκριβῶς ἵνα περιλάβωσιν ἐκείνους οἵτινες ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἔπρεπε νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ὀδηγοὶ τῶν ἐκλογικῶν συλλόγων διὰ τὴν ἡρεμίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν προκατασκευὴν τῆς πολιτικῆς ἐμπειρίας. Ἐν γένει ὁ μεταξὺ πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας ἀγὼν ἔχει τι δημαγωγικόν, ὅπερ ἀπογοητεῖ ὄσους δὲν ἐνθαρρύνονται ὑπὸ τῆς βροντῶδους τοῦ πλήθους βοῆς.

Ἐπάρχει καὶ ἑτέρα ἐποψὶς ἀξία. Ἰδιαιτέρας σκέψεως. Ἐνῷ σχηματίζονται αἱ ἐκλογικαὶ ομάδες, ὅσοι ἐννοοῦσι νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικὸν των δικαίωμα πρέπει νὰ καταταχῶσιν εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ποινῇ ματαιοπονίας. Πρόκειται δηλαδή περὶ τῆς μειοψηφίας τῶν μειοψηφῶν, ἧτις καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν φωνὴν τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ τῆς πολιτείας ἀποκαταστάσει. Ἐάν π. χ. ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πέντε χιλιάδες ὀπαδοὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν πολιτικῆς ἐπιστήμης, τίνος ἕνεκα αἱ ψῆφοι αὐτῶν διὰ τίνος ἐκλογικοῦ συνδυασμοῦ νὰ μὴ μετρηθῶσιν ἰδιαιτέρως; Ὑποθέτω τὸν ἀντιπρόσωπὸν των ἀπέναντι τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μᾶλλον ὀπισθοδρομικῆς ἐπαρχίας. Οὐδὲ ἐναριθμῶσιν εἶναι ἐν αὐτῇ.

Τοιαῦται εἶναι αἱ γενικαὶ σκέψεις ἐπὶ θέματος, τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας ἀποδείξεως. Μεταξὺ τῶν διαφόρων μελετῶν ἀρκοῦσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δύο νεώταται, τὰς ὁποίας ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ὀφείλει εἰς τοὺς K. K. Hare καὶ Baily.

Α'.—Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Hare ἕκαστος ἐκλογεὺς γράφει κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλιου του τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον προτιμᾷ πλείότερον παντὸς

ἄλλου· κατόπιν γράφει τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπιβοηθητικῶς ἐπιθυμῆναι εἰσελθωσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ἐν τῇ σειρά τὴν ὁποίαν τῷ διαγράψουσιν αἰσυμπάθειαι του.

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἕκαστον ψηφοδέλτιον λογιζέται δι' ἓν ὄνομα. Ἄμα ὑποψήφιος τις ἐνώσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν ἀπαιτούμενον ψήφων ἀριθμὸν, ἀνακηρύσσεται ὡς ἐκλεγθεὶς. Ἀκολουθῶν τὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα περιέχουσι τὸ ὄνομα του, λογίζονται ὑπὲρ τοῦ δευτέρου ἐν αὐτοῖς ὀνόματος· ἅμα δὲ συμπληρωθῆ καὶ πρὸς τοῦτο ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων, τὰ ὑπόλοιπα λογίζονται ὑπὲρ τοῦ τρίτου ὀνόματος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τοιοῦτοτρόπως ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀξίζει τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐσκόπει νὰ ἐκφράσῃ. Ὑποθέτω κόμμα διαθέτον 50,000 ψήφων· θὰ ἀναδείξῃ τόσους ἀντιπροσώπους, ὅσα εἶναι τὰ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἕκαστου ἀπαιτούμενα ψηφοδελτίων νόμιμα ποσά. Ἐπομένως ἡ ἐκλογὴ καθίσταται ἀκριβῶς ἀναλογικὴ, χωρὶς νὰ ἀποβάλῃ καὶ τὸν προσωπικὸν χαρακτήρα της, διότι ἕκαστος ἐκλογεὺς συντρέχει εἰς τὴν ἐκλογὴν κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀτομικῶν συμπαιθειῶν του καὶ δὴ ἐν αὐστηρῷ τούτων ὑπολογισμῷ.

Ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ὀρθότης τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου συστήματος εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ Mill ἐθεώρησεν αὐτὸ ὡς μίαν τῶν μεγαλειτέρων ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι ἀνακαλύψεων τῆς πολιτικῆς. Πρὸς ἐντελῆ καρποφορίαν τοῦ συστήματος τούτου ἀπαιτεῖται ἵνα ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια μὴ ᾖ οὔτε ὑπὲρ πολὺ μικρὰ, ὥστε αἱ παραλλαγαὶ τῶν διαφορῶν γνώμων νὰ ἐκμηδενίζονται μὴ δυνάμεναι νὰ συγκροτήσωσι καθ'ἑαυτὰς τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ψήφων, οὔτε ὑπὲρ πολὺ μεγάλη, ὥστε νὰ ἀπόλλυται ὁ ἐκλογεὺς εἴτε ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τῶν υποψηφίων εἴτε ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῶν κατὰ τούτους προσόντων.

Β'.—Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Bailly ἕκαστος ἐκλογεὺς ψηφίζει ἓνα μόνον υποψήφιον. Ἀπαιτεῖται δὲ ἵνα ἕκαστος υποψήφιος καταθέτῃ ἐπισήμως καὶ δημοσιεύῃ προηγουμένως

νωσ κατὰλογον τῶν συνυποψηφίων του ἐκείνων, πρὸς τοὺς ὁποίους, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἀπαιτούμενου νομίμου ἀριθμοῦ ψήφων, ἐννοεῖ ἵνα υπολογισθῶσι διαδοχικῶς αἱ πλεονάζουσαι ἐπ' ὀνόματί του ψήφοι. Τοιοῦτοτρόπως ὑποτιθεμένου ὅτι ὑποψήφιος τις λαμβάνει 5,000 ψήφων καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐκλογὴν του ἀρκουσι μόνον 1000, αἱ ὑπόλοιποι 4,000 διατίθενται κατὰ σειράν εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου του, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ δι' ἕκαστον τῶν υποψηφίων τούτων νομίμου ψήφων ἀριθμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι συγκεντρῶνται ἡ ἐκλογικὴ δύναμις εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, οἵτινες διαθέτουσι, τρόπον τινά, τὰς περισσευούσας αὐτοῖς ψήφους, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἢ τοῦ κόμματος ιδέας.

Ἡ μέθοδος αὕτη σχετίζεται οὐσιωδῶς πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς. Οἱ πολῖται προτιμῶντες τὸν μᾶλλον εἰς αὐτοὺς συμπαθῆ υποψήφιον, ἐγκαταλείπουσιν εἰς αὐτὸν τὴν διάθεσιν τῶν ψήφων των. Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ εἰσελθῇ τις ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου ἐκλογῆς. Ἀρκεῖ τὸ ἐν τῇ πρακτικῇ συμβαῖνον· διότι οἱ πλείστοι τῶν ἐκλογέων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, διευθύνονται ὑπὸ ὁδηγῶν, εἴτε ἐν τῇ κοινότητι, εἴτε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὄλου κράτους.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ προμηθέντος καταλόγου τῶν υποψηφίων, εἰς ὑποθέσωμεν ὅτι τοιοῦτοι πάντως εἶναι ἐν πάσῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ οἱ δημοτικώτεροι, θὰ συμβῆ ὥστε αἱ κυριώτεραι λεπτομέρειαι εἰς τὰς ιδέας νὰ ἔχωσιν ἀντιπροσώπους ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἀγῶνι καὶ μάλιστα ἐλπίδας τελικῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας. Ἐν πρώτοις ἕκαστος υποψήφιος θὰ φιλοτιμηθῆ νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῷ ἑαυτοῦ καταλόγῳ τοὺς μᾶλλον ἐν ὑπολήψει τὸ ὄνοματὰ των εἶναι τόσα συστατικά τῆς ἐν τῇ κοινῶνίᾳ θέσεως αὐτοῦ. Ἀκολουθῶν, ἐπειδὴ αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν διαφόροις ψηφοδελτίαις συνυπολογίζονται

διαδοχικῶς ἀπὸ ὀνόματος εἰς ὄνομα, δύναται διὰ μόνης τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπολήψεως νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ ὁ ἦττον ἐπιτήδειος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ψήφων.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐκλογικῶν συστημάτων εἶναι ὅτι ἐν μὲν τῷ τοῦ Hare ὑπερέχουσι μᾶλλον οἱ ἐκλογεῖς, ἐν δὲ τῷ τοῦ Baily οἱ διευθύνται τῶν κινουμένων κατὰ τόπον ἰδεῶν. Ἐν τῷ πρώτῳ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον περιωρισμένη μέχρις 15—20 ἐκλεξιμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἐγγράφωσιν ἐν τοῖς ψηφοδελτίοις τῶν 200 π. χ. ὀνόματα ἀντιπροσώπων τοῦ ὅλου ἔθνους· ἐν τῷ δευτέρῳ ὁμῶς συστήματι ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια δύναται νὰ εἶναι οὐσιωδῶς μείζων, ἐξ οὗπερ μεγαλύτερος ἀριθμὸς γενικῶν ἀνθρώπων κέκτηται πλείονας πιθανότητος ἐπιτυχίας.

Ἀμφότερα τὰ συστήματα ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν σκοπὸν, ἵνα ἐκάστη γνώμη, ἀναλόγως τῶν ὁπαδῶν τῆς, ἔχῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ συνεδρίῳ. Τό γε νῦν ἔχον, ἐν αὐτῷ μόναι αἱ πλειοψηφαὶ ἐκπροσωποῦνται. Διὰ τὰς μειοψηφίας ὑπολείπεται ἡ δόξα τῶν ἐπιλαχόντων. Ἐν γένει τὸ ἰδανικὸν ἀποτελεῖ ἡ ἀντιπροσώπευσις μᾶλλον τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν προσώπων. Ἐὰν π. χ. ἐν τινι περιφέρειᾳ 200 χιλιάδων κατοίκων δύνανται νὰ συναθροισθῶσι τόσαι ἐκλογικαὶ ὁμάδες, ὅσαι ἀρκοῦσι πρὸς εἰσαγωγὴν 2—3 ὁπαδῶν ἄλλου διοικητικοῦ συστήματος παρὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ, τίνος ἕνεκα νὰ κλεισθῇ ἡ πολιτικὴ ὁδὸς εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην; Βεβαίως ἡ κυρία διεύθυνσις ἀνήκει εἰς τὴν ἰσχυρὴν, καὶ οἱ πλείονες εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν ὀλιγωτέρων. Ἐρχονται ἐν τούτοις περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ καταπλήσσονται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ μεγάλου αὐτῶν ὄγκου. Τότε ζητεῖται ἡ νέα ἰδέα, ἣτις πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς ἀνανεώσεως. Ἡ νέα αὕτη ἰδέα ὑπάρχει ἐν τῷ κοινωνικῷ σώματι, ἐκτὸς ἂν κα-

τεδικάσθη τοῦτο ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς ἀπώλειαν. Τοιουτοτρόπως ἀποκαλύπτεται ἡ δεξιότης τοῦ συντάξαντος τὴν πολιτείαν, καθόσον ἐξησφάλισε τὴν λειτουργίαν τῆς ἰδέας ταύτης, ἐκ μακρᾶς χειρὸς, ἀπὸ δοκιμασίας τούτέστι ἐν τῇ πολιτικῇ μηχανῇ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς γαλήνης. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὰ ἀποθεματικά τῶν ἐπιχειρήσεων κεφάλαια, τὰ ὅποια καθ' ὅσον φθείρεται ἡ παλαιὰ δύναμις κατὰ τοσοῦτον δημιουργοῦσι τὴν νέαν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΥΔΑΤΑ.

Τὸ ζήτημα τῶν Ἀθηναϊκῶν ὑδάτων συνδέεται τοιουτοτρόπως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, ὥστε ἡ ἐκεῖνα πρέπει νὰ αὐξήσωσιν ἢ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι καταδεδικασμένος εἰς στασιμότητα ἐν μέλλοντι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον, προσεχεῖ. Ἐπομένως εὐεξήγητος εἶναι ἡ μέριμνα πάντων ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον ζωτικῆς. Ἦρκεσεν ἡ ἐφετεινὴ ξηρασία, ἵνα γεννήσῃ πλείστας δυσχερείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἡμερησίων τοῦ ἀστεος ἀναγκῶν. Οὐδὲν ἐμποδίζει, ἵνα τὸ φυσικὸν σύμπτωμα ἐπαναληφθῇ ἐν γένει δὲ καὶ ὑπὸ εὐνοϊκότερους διὰ τὸ ὕδωρ χειμερινούς ὄρους, παρ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους συνήθως ἀπαντῶμεν ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἀττικῆς, πολλῶν ἀπέχει τῆς Ἀθηναϊκῆς ζωῆς ἡ ἀφθονία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ ποιητὴς ὅταν ἔλεγεν «ἄριστον μὲν ὕδωρ, χρυσὸς δέ...»

Ὅθεν πρόκειται νὰ ἀνασχολήσω τοὺς ἐμοὺς ἀναγνώστας ἐπὶ νέας τινος ἀνακαλύψεως, τῆς ὁποίας ἡ χρησιμότης εἶναι προφανῆς οὐ μόνον περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑδραγωγείου ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλας ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας ὅπως δῆποτε διακρίνει ἡ σμικρότης τῆς χορηγουμένης ὑδατίνης ποσότητος.

Ἐν γένει τὰ ὕδατα τῆς ξηρᾶς συναθροίζονται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὅταν ἀπαντήσωσιν ἀδιαπέραστον στρώμα γῆς, ἐξέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἀποτελοῦσι τὰς πηγὰς ἀπ' ἐναντίας μέχρις οὗ εὐρωσι τοιοῦτον στρώμα, ἀκολουθοῦσι τὴν ὑπόγειον ροὴν των. Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἵνα προμηθευθῇ τις ὕδωρ, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸ ἀφανές ρεῦμα αὐτοῦ, ποῦ θαθύτερον καὶ ποῦ ὀλιγώτερον θαθύ. Ἐκαστον οὕτω φρέαρ εἶναι τεχνητὴ πηγή, τὴν ὁποίαν κατασκευάζει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ πείσμα τοῦ ἐλλείποντος ἀδιαπεράστου στρώματος, τὸ ὁποῖον ἂν ὑπῆρχε θὰ ἀπόθιε αὐτὸ τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐκαστος ἐννοεῖ, ὅτι ἐν τῇ ὑπογείῳ ταύτῃ διευθύνει τῶν ὑδάτων ἐπικρατεῖ, ἐνεκα τοῦ ὑπ' αὐτὴν ἕδαφους, τὴν ποικιλίαν ὅση καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιγείου. Ἐὰν κατασκευάσῃ τις ἀριθμὸν τινα τεχνητῶν πηγῶν (φρέατα) ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας τοῦ ὑπογείου ρεύματος ὑδροστασίας καὶ δι' ὀρίζοντος ὄψεως ἐξαγάγῃ τὰ ἀνακαλυφθέντα ὕδατα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἰδοὺ ὅτι ἡ ξηρὰ τὸ πρὶν ἐπιφάνεια θέλει μεταβληθῆ εἰς ὑγρὰν, ἀναλόγως τῆς συναθροισθείσης ὑδατίνης ποσότητος. Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὴ εἶναι ἡ καταγωγὴ τῶν ὑδάτων τῆς. Οὐδα μὲν φαίνεται ἐξωτερικῇ δι' αὐτὰ φυσικὴ πηγή. Ἀπ' ἐναντίας ἡ γενομένη ἐξακρίθωσις τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου μαρτυρεῖ, ὅτι ἐξ ὑπογείων πηγῶν καταρτίζονται αἱ προμήθειαι του. Εἶναι δυνατόν αὐταὶ νὰ αὐξήσωσι ἀνεξαρτήτως τῆς, ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω στρωμάτων τῆς γῆς, τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀποταμιευτικῆς δυνάμεως των ;

ὑποθέτω ὅτι αἱ ὑπόγειοι τοῦ Ἀθηναίου ὑδραγωγείου πηγαὶ εἶναι τόσα ἀνοικτὰ φρέατα, ἐκ τῶν ὁποίων, ἐν ἐλλείψει τεχνητῆς ροῆς, πρέπει ἕκαστος νὰ ὑδρεύηται. Καθὼς ἀπέδειξεν ὁ μηχανικὸς K. Donet, ἡ πίεσις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἐκ τοῦ μέρους ὅθεν εἰσέρχονται τὰ ὕδατα καὶ ἐκ τοῦ μέρους ὅθεν πρέπει νὰ ἐξαχθῶσι, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμπόδιον δέκα μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπληροῦντο ὕδα-

τος ἐν τοῖς φρέασι, ἐὰν ἦσαν ταῦτα ἐρμητικῶς πεφραγμένα. Ἐκ τοῦ ὅτι αἱ φρεάτινοι πηγαὶ τοῦ Ἀθηναίου ὑδραγωγείου δὲν εἶναι ἀνοικτὰ ὡς τὰ κοινὰ φρέατα, δὲν ἐπεταὶ ὅτι διατελοῦσι καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ἐρμητικῆς περιφράξεως, τοὺς ὁποίους θέλομεν ἰδεῖ ἐν τῷ κατωτέρῳ συστήματι. Μάρτυς ἡ ἐν καιρῷ βροχῆς θόλωσις τῶν ἡμετέρων ὑδάτων καὶ τὸ μέγα κενὸν τοῦ ὑδραγωγείου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, δι' ὅλης τῆς λειτουργίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, χύνεται τὸ ὕδωρ τῶν ὑπογείων πηγῶν αὐτοῦ.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνακάλυψις τῶν συνεπειῶν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ ρέοντος ὕδατος ἐπιφανειῶν ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν διακεκριμένον ἀγρονόμον K. Chefdubien, ἵνα μορφώσῃ τὸ ἐπόμενον σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι κοινὸν τόσον πρὸς τὰς ὑπογείους πηγὰς (φρέατα), ὅσον καὶ πρὸς τὰς ἐπιγείους. Εἰς τὸ μέρος καθ' ὃ ἀναβρῦει τὸ ὕδωρ σχηματίζεται ζώνη μετὰ σκεπάσματος ἐρμητικῶς κεκλεισμένη, ἐπὶ τῆς ὁποίας προσκολλᾶται σωλὴν κεκλιμένον εἰς διεύθυνσιν 50—100 μέτρων ἀρκεῖ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ σωλῆνος διαφορά ὕψους 2 μέτρων. Ἀκολουθῶς ἀντλεῖται τὸ ὕδωρ ἐφάπαξ ἐντὸς τοῦ σωλῆνος καὶ σχηματίζεται σίφων ἐπὶ τῷ ἐξῆς πορίσματι:

ὑπεράνω μικροῦ ἄλσους, γράφει ὁ K. Chefdubien, ὑπῆρχεν ὑγρὰ γῆ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνηργήθησαν ἀνασκαφαὶ πρὸς εὔρεσιν ὕδατος. Αἱ ἀνασκαφαί, προχωρήσασαι μέχρι τοῦ ὑπογείου θράχου, ἀπεκάλυψαν ἀπλᾶ κατασταλάγματα καὶ ἀσθενεστάτην φλέβα ὕδατος, τὸ ὁποῖον συνηροῖζέτο ἐντὸς τῆς κοίλης βάσεως τῶν ἀνασκαφῶν, διότι μετὰ πολλὰς δοκιμὰς ἀπεδείχθη, ὅτι ἀντλούμενον ἐχρειάζετο 36 ὥρας, ἵνα ἐκ νέου εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐντὸς τοῦ κοιλώματος ἀποταμιευθῇ. Ἡ δύναμις αὕτη τῆς ἐντὸς τῶν 36 ὥρῶν ὑδατίνης ἀποταμιεύσεως ὑπελογίσθη εἰς 300 λίτρας, ἐπομένως εἰς ἐν ἡμερονύκτιον τὸ συναθροιζόμενον ὕδωρ ἀνέβαινεν εἰς 200 λίτρας, ποσὸν οὐσιωδῶς μικρὸν ἵνα καθ' ἑαυτὸ χρησιμοποιοῦνθῇ.

Ἄλλα τότε παρέστη ἡ μέθοδος τοῦ σίφωνος, ὅστις διὰ σωλῆνος ἐκτάσεως 60 μέτρων ἀπὸ τῆς πηγῆς, κλίσεως $2\frac{1}{2}$ καὶ διαμέτρου 0,012, ἤρχισε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν του. Ἀπὸ ἐξ ἤδη ἐτῶν κατήρτισεν αὕτη πηγὴν διαρκῆ, ἀνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς, παρέχουσα 36 ἑκατόλιτρα ὕδατος κατὰ 24 ὥρας, ἤτοι 18 φορές πλείοτερον τοῦ ὅσον παρείχε προηγουμένως τὸ προμνησθὲν κοίλωμα τῶν ἀνασκαφῶν.

Τοιαῦτα πορίσματα ἀπανταχοῦ εἶναι ἀξία τῆς ἰδιαίτερας μερίμνης τῶν γαιοκτητῶν, οἵτινες διασκελίζουσι ὑγρά μέρη τῶν ἰδιοκτησιῶν των, μὴ ὑποπευόμενοι τὴν ὑδατίνην δύναμιν, τὴν ὁποίαν δύνανται ἐξ αὐτῶν νὰ ὠφελῶσιν. Ἐξαιρέτως ἡ διοίκησις τῶν Ἀθηναϊκῶν ὑδάτων πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀνακαλύψεως. Διότι ἀπὸ τοῦ ἐκτεθέντος περὶ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν μηχανισμοῦ προκύπτει αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος τῶν πηγῶν εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον σχεδόν, τὸ ὁποῖον, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ ἂν περιορισθῇ καὶ εἰς τὸ τρίτον διὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, πάντως ἀνάγεται εἰς σημαντικωτάτην ἐποψίν τῆς τοῦ ἡμετέρου ἄστεος οἰκονομίας.

ΦΙΛΟΔΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Βεβαίως εἰς διάγνωσιν τῆς ἐν τίνι τόπῳ κοινωνικῆς ἐπὶ δεδομένου θέματος καταστάσεως πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν μᾶλλον τὰ ἐν τῷ προάγεσθαι ἔθνικα πορίσματα παρὰ τὰ ἐν παρακαταθήκῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἀποτεταμιευμένα· διότι αἱ μὲν ἀποθήκαι εἰς παρωχημένους ὄρους ἀνήκουσιν, ἡ δὲ ἐν ἐνεργείᾳ ζωὴ ἀποτελεῖ τὸν σφυγμὸν τῆς ἐπικρατείας.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, προκειμένου νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ προσέγγισιν ὁ βαθμὸς τῆς ἐντάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι φιλοδικίας, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1871 πορίσματα τῆς δημοσιευθείσης ἐπισήμου δικαστικῆς καταστατικῆς, ἐν τοῖς ὁποίοις ἐπὶ μὲν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων (*Ἀρειος Πάγος, Ἐφετεῖα, Πρωτοδικεῖα), συναντῶνται αἱ ἀπὸ προηγουμένων ἐτῶν 17,971 ἑκκρεμεῖς δίκαι μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγγραφειῶν 61,132, τὸ ὅλον δίκαι 79,103, ἐπὶ δὲ τῶν μονομελῶν (Εἰρηνοδικεῖα) αἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰσαχθεῖσαι δίκαι ἀναριθμίζονται εἰς 94,204. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τούτοις δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις, ὅτι ἐπὶ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων δυνατὰ εἰσὶ διπλαῖ πολλακίς ἐγγραφαὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲν πρέπει τις νὰ νομίσῃ ὅτι ὁ ἐν ἔτει 1871 καθ' ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος ἀριθμὸς 173,307 δικῶν, ἀφορᾷ ἐν γένει νέας δίκας. Εἶναι τοσαύτη ἡ ποικιλία τῆς διαδικαστικῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, κατὰ τὰ διάφορα νομικὰ στάδια, ὥστε ἐπιτρέπονται σπουδαῖαι ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενικῆς παρατηρήσεως ἀμφιβολαί.

Ἄλλ' ὡς προεῖπον, ἡ ἀριθμητικὴ αὕτη προϋπόθεσις εἶναι ἡ μᾶλλον κανονικὴ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία εἰς σπουδὴν τοῦ κοινωνικοῦ τῆς φιλοδικίας φαινομένου. Ἐπομένως ἐξεταστέαι αἱ ἀναλογίαι αὐτῆς πρὸς τὸν τῆς ἐπικρατείας πληθυσμὸν. Ἐπειδὴ δὲ γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870, ὅτι ἀναριθμίζεται οὗτος εἰς 1,457,894, κατοίκους, ἐκάστη τῶν προμνησθεισῶν 173,307 δικῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς $8\frac{1}{2}$ σχεδὸν ἀνθρώπους. Ἐὰν δὲ συνδυάσωμεν τὰς δίκας ταύτας πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν ἐποψίν, ὑπολογιζομένων τῶν ἐν Ἑλλάδι οἰκογενειῶν εἰς 327,809, ἰδοῦ ὅτι, κατὰ μέσον ὄρον, ἐπὶ δύο οἰκογενειῶν ἡ μία ἔχει τὸν ἓνα πόδα εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐξαιρουμένων τῶν 1479 δικῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, δυνάμεθα νὰ σπουδάσωμεν τὸ ἀνὰ χεῖρας φαινόμενον, καθ' ὅσον

τοῦτο ἐκτυλίσσεται ἐν ἔτει 1871, ἀπὸ τῶν ἀπολειπομένων ἐν τοῖς ἐτέροις δικαστηρίοις δικῶν, κατὰ τὰς διαφόρους τοπικὰς περιφερείας. Διαιρουμένης οὕτω τῆς Ἑλλάδος εἰς τέσσαρας μεγάλας Ἐφετεῖων περιφερείας, ἐν μὲν τῇ τῶν Ἀθηνῶν, περιλαμβάνουσα πληθυσμὸν 451,065, ἀνήκουσι 55,448 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τοῦ Ναυπλίου ἐπὶ πληθυσμοῦ 495,491 ἀριθμοῦνται 60,049 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τῶν Πατρῶν ἐπὶ πληθυσμοῦ 346,576 ὑπολογίζονται 36,892 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τῆς Κερκύρας ἐπὶ πληθυσμοῦ 143,557 ἀνήκουσι 19,439 δίκαι. Ἀναλόγως ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας πληθυσμὸς εἶναι μᾶλλον φιλόδικος, καὶ ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν μᾶλλον συμβιβαστικός. Θέλομεν ἰδεῖ κατ'ἐπαρχίας ἀκριβεστέραν ἐκτύλιξιν τοῦ συμπόματος τούτου.

Τιθεμένων κατὰ μέρος τῶν ἐνώπιων τῶν Ἐφετεῖων 14,920 δικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μία ἀναλογεῖ πρὸς 59 $\frac{1}{2}$ μὲν κατοίκους ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν (7599 δίκαι, 451065 κάτοικοι), πρὸς 105 δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου (4732 δίκ. 495,491 κατ.), πρὸς 168 $\frac{1}{2}$ δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν (2054 δίκ. 346576 κάτ.), πρὸς 263 $\frac{1}{2}$ δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας (535 δίκ. 143557 κάτ.),—αἱ ἀπολειπόμεναι 156,908 δίκαι ἀνήκουσιν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα καὶ τὰ Εἰρηνοδικεῖα, ἧτοι 62704 εἰς τὰ πρῶτα καὶ 94204 εἰς τὰ δεύτερα. Ἴδου πῶς διανέμονται ἀμφοτέραι πρὸς ἐκάστην Πρωτοδικεῖου περιφέρειαν:

Περιφέρεια	Πληθυσμὸς	Δίκαι.			
		Πρωτοδ.	1 ἐπὶ κατ.	Εἰρηνοδ.	1 ἐπὶ κατ.
Ἀθηνῶν	136804	11156	14	12112	11 $\frac{1}{4}$
Σύρου	123299	3989	31	2442	50
Χαλκίδος	82541	4997	41 $\frac{1}{2}$	3657	21 $\frac{1}{2}$
Λαμίας	61517	2560	24	4730	13 $\frac{1}{2}$
Παρνασσίδος	46904	1117	42	2835	16 $\frac{1}{2}$

Περιφέρεια	Πληθυσμὸς	Δίκαι.			
		Πρωτοδ.	1 ἐπὶ κατ.	Εἰρηνοδ.	1 ἐπὶ κατ.
Ναυπλίου	127820	7832	16 $\frac{1}{4}$	7911	16
Σπάρτης	105851	2977	35 $\frac{1}{2}$	7317	14 $\frac{1}{2}$
Καλαμῶν	130417	6615	19 $\frac{1}{4}$	10080	13
Τριπόλεως	131740	4390	30	7249	48
Πατρῶν	98495	5826	17	6937	11 $\frac{1}{2}$
Μεσολογγίου	121693	2378	51	6790	18
Λευκάδος	30765	1199	25 $\frac{2}{8}$	2980	10 $\frac{1}{3}$
Ζακύνθου	44557	1335	33 $\frac{1}{5}$	1683	26 $\frac{1}{3}$
Ἡλείας	51066	1235	41	2055	24 $\frac{3}{4}$
Κεφαλληνίας	67509	2086	32 $\frac{1}{3}$	2871	23 $\frac{1}{2}$
Κερκύρας	76048	5401	14	2847	9

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ μὲν νῆσος τῆς Κερκύρας διατελεῖ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος τῆς φιλοδικίας, διότι ἐπὶ 14 ἀνθρώπων εἰς κρούει τὴν θύραν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐπὶ 9 ἀνθρώπων εἰς κρούει τὴν θύραν τοῦ Εἰρηνοδικείου. Παρὰ τῇ νήσῳ τῆς Κερκύρας, ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν δικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, συμβαδίζουσιν αἱ Ἀθῆναι (ἀρχαίας συναφείας ἔχνη), ἐν αἷς ἐπίσης ὑπολογίζεται μία δίκη ἐπὶ 14 ἀνθρώπων τῆς περιφερείας. Δύο δὲ ἐπαρχίαι, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Κυκλάδων, διατελοῦσι εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα· εἶναι τὸ Μεσολόγγιον ἐπὶ τῶν δικῶν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἡ Σύρος ἐπὶ τῶν τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἐν γένει ἐπὶ τῶν Πρωτοδικεῖων φιλοδικότεραι εἶναι ἐν τῇ ἐπομένῃ σειρᾷ αἱ περιφέρειαι Κερκύρας (1 δίκη ἐπὶ 14 κατοίκων), Ἀθηνῶν (1:14 $\frac{1}{4}$), Ναυπλίου (1:16 $\frac{1}{4}$), Πατρῶν (1:17) κλπ. ἥττον δὲ φιλόδικοι αἱ περιφέρειαι Μεσολογγίου (1:51), Παρνασσίδος (1:42), Χαλκίδος (1:41 $\frac{1}{2}$), Ἡλείας (1:41), Σπάρτης (1:35 $\frac{1}{2}$) κλπ. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐπόψεως τῶν δικῶν τοῦ Εἰρηνοδικείου φιλοδικότεραι εἶναι αἱ περιφέρειαι τῆς Κερκύρας (1:9), Λευκάδος (1:10 $\frac{1}{3}$), Ἀθη-

νῶν (1:11 $\frac{1}{4}$), Πατρῶν (1:11 $\frac{1}{2}$) κλπ. ἤττον δὲ φιλόδοικοι αἱ περιφέρειαι Σύρου (1:50), Ζακύνθου (1:26 $\frac{1}{3}$), Ἡλείας (1:24 $\frac{3}{4}$), Κεφαλληνίας (1:23 $\frac{1}{2}$), Χαλκίδος (1:21 $\frac{1}{2}$) κλπ.

Βεβαίως τόποι, ἐν οἷς αἱ συναλλαγαὶ εὐρίσκονται εἰς μείζονα ἀνάπτυξιν, παρέχουσι πλείονα εἰς τοὺς δικαστικούς ἀγῶνας τροφήν. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων. Ἄρκεῖ μοι ἡ ἐκ τῶν ἐνότων βεβαίωσις τοῦ φαινομένου τῆς ἐν Ἑλλάδι φιλοδικίας. Κατὰ πόσον συντρέχουσι εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ αἱ συναλλακτικαὶ ἀνάγκαι, αἱ νομοθετικαὶ ἐλλείψεις ἢ αἱ προσωπικαὶ τάσεις, ἄλλου χρόνου μελέτημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

EN ETEI 1877.

Χάρις εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ σταθερῶς ἐδρεῦον Διεθνὲς Σιτολογικὸν Συνέδριον, τοῦ ὁποίου αἱ συναθροίσεις ἀπὸ τοῦ 1873 τελοῦνται περιοδικῶς κατ' Αὐγούστον μῆνα, γνωρίζομεν κατὰ προσέγγισιν τὴν, κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, ἐπὶ τῶν σιτηρῶν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ σημαντικωτέρου μέρους τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συνέδριον ἔκθεσις τῆς διορισθείσης πρὸς γενικὴν ἐξέλεγχιν ἐπιτροπῆς καθυστερῆ πρὸς ἱκανὸν ἐτι ἀριθμὸν χωρῶν, εἴτε λόγῳ ἀκριβείας, εἴτε ἐνεκα ἀπολύτου ἐλλείψεως ἀπογραφικῶν πληροφοριῶν, παραλειπόμεναι αἱ χῶραι αὗται ἐκ τῆς προκειμένης οἰονεὶ λογοδοσίας τῆς γεωργικῆς ἐργασίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποτελοῦσι ἐνδεικτικὸν σημεῖον τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διευθύνσεως τοῦ Βιενναίου Συνεδρίου, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀπανταχοῦ περιστάσεων. Ὅπως δὴποτε αἱ συγκεντρωμέναι ἤδη πληροφορίαι, ἀπὸ τόσης ποικιλίας τόπων καὶ κλιμάτων, δύνανται νὰ δώσωσι τὴν, κατὰ μέσον ὄρον, γενικὴν ἔννοιαν ἐπὶ τῆς καθολικῆς σιτοπαραγωγῆς τοῦ 1877.

ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ.—Ἐὰν ἀναλύσωμεν τὴν παραγωγικὴν δύναμιν αὐτῆς ἀπὸ τεσσάρων δημητριακῶν εἰδῶν, ἤτοι τοῦ σίτου, τῆς σικάλεως, τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης, παρατηροῦμεν, α) ἐπὶ τοῦ σίτου, ὅτι ἐν γένει κατ' ἀμφοτέρα τὰ τμήματα τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης προκύπτει, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίαν παραγωγὴν, περίσσευμα κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν μὲν τῇ Οὐγγαρίᾳ 3,750,000 ἑκατολίτρων, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ χώρᾳ 1,500,000, ἤτοι ἐν ὅλῳ 5,250,000· ὥστε ἐπειδὴ κατὰ μέσον ὄρον, καθ' ἕκαστον ἔτος, ἡ Αὐστρο-Ουγγαρία ἐξάγει τέσσαρα περίπου ἑκατομ. ἑκατολ. σίτου, ἔπεται ὅτι δύναται νῦν νὰ ἐξαγάγῃ δέκα περίπου ἑκατομμύρια, συνυπολογιζομένου δηλαδή καὶ τοῦ προεκτεθέντος περισσεύματος τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς.—β) Ἐπὶ τῆς σικάλεως ὑπολογίζεται περίσσευμα κατὰ τὸ ἔτος 1877, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίαν παραγωγὴν, περὶ τὰ 3,000,000 ἑκατόλιτρα, ἐξίσου σχεδὸν διανεμόμενα μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ τῆς λοιπῆς χώρας· λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν τῇ δεκαετίᾳ 1864—74 μέσης εἰς σικάλιν ἐξαγωγῆς, δύναται αὕτη νὰ περιλάβῃ νῦν περὶ τὰ 4 ἑκατομ. ἑκατολ.—γ) Ἐπὶ τῆς κριθῆς δὲν φαίνεται εὐνοηθεῖσα ἡ Αὐστρο-Ουγγαρία ἐν τῇ ἐφετεινῇ παραγωγῇ· ἐὰν ἐν τισὶ ἐπαρχίαις ὑπάρχει περίσσευμα, ἐν ἄλλαις ἀπαντᾶται ἐλάττωσις. Ὅπως δὴποτε ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐτῶν μέση ἐνιαυσία ἐξαγωγή τῆς εἰς κριθὴν ὑπολογίζεται εἰς δύο περίπου ἑκατομ. ἑκατολ.—δ) ἐπὶ τῆς βρώμης ἡ Οὐγγρικὴ παραγωγὴ ὑπῆρξεν ἤττον εὐτυχῆς τῆς ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ· κατ' ἀμφοτέρα τὰ τμήματα ὑπολογίζεται περίσσευμα δύο περίπου ἑκατομ. ἑκατολ· ὥστε λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους παρακαταθηκῶν, δύναται ἡ ἐξαγωγή νὰ ἀναβῇ νῦν μέχρι 4 ἑκατομ. ἑκατολ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Ἐν γένει ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία εἶναι κατωτέρα τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίας παραγωγῆς. Τοιοτρόπως λογιζομένης ταύτης εἰς 100, παρήχθη κατὰ τὸ

ἔτος 1877 ἐι μὲν τῇ Πρωσσίᾳ σίτος 94,7, σίκαλις 98,7, κριθὴ 83,7, βρώμη 83,0, πατάται 96,4· ἐν δὲ τῷ Ἀνο-
βέρῳ σίτος 85, σίκαλις 104, κριθὴ 82, βρώμη 83, πα-
τάται 87· ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ρήνου σίτος 110 καὶ σί-
καλις 94 περίπου· ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τῆς Βά-
δης σίτος καὶ κριθὴ 85 περίπου, σίκαλις περὶ τὰ 100· ἐν
τῷ Παλατινάτῳ σίτος 77 περίπου, σίκαλις 85, κριθὴ 90,
βρώμη ὑπὲρ τὰ 100· ἐν Βυρτεμβέργῃ σίτος 95, σίκαλις
105, κριθὴ 75, βρώμη 90· ἐν τῇ Φραγκονίᾳ καὶ Σουαβίᾳ
σίτος καὶ κριθὴ 100 περίπου ἐν τῇ πρώτῃ καὶ 85—90 ἐν
τῇ δευτέρᾳ, σίκαλις καὶ βρώμη 100 σχεδὸν ἐν τῇ Ἄνω καὶ
Κάτω Βαυαρίᾳ σίτος 115, σίκαλις καὶ βρώμη 90, κριθὴ
70· ἐν τῇ μεσημβρινῇ Βαυαρίᾳ σίτος περὶ τὰ 117, σίκαλις
102, κριθὴ 125 τοῦλάχιστον, βρώμη 103 περίπου· ἐν τῇ
Σαξωνίᾳ σίτος καὶ σίκαλις περὶ τὰ 100.

ΕΛΒΕΤΙΑ.—Ἡ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῶν Ἄλπεων πα-
ραγωγὴ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ζώνας, τὴν ἀρκτικὴν
πρὸς τὸν Ρήνον καὶ τὴν ὀρεινὴν πρὸς τὰς Ἄλπεις· ἐπὶ
τοῦ ὄλου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ παραχθεὶς κατὰ τὸ
1877 σίτος ἰσοδυναμεῖ πρὸς μέσην ἐνιαυσίαν παραγωγὴν,
100 τοῖς 0|0 περίπου· ἡ σίκαλις 50 τοῖς 0|0· ἡ κριθὴ καὶ
ἡ βρώμη ὀλιγώτερον ἔτι.

ΡΩΣΣΙΑ.—Ἡ ἐφετεινὴ τῆς εὐρείας ταύτης χώρας πα-
ραγωγὴ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς διάφορα τμήματα· ἐν τῷ
ἀνατολικῷ τοῦ Σαρατόβ, Ἀστραχάν, Σαμάρα, Πάνσο καὶ
Γαμπὸν εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐπὶ μέ-
σης ἐνιαυσίας παραγωγῆς 100, ἐν τῷ τμήματι τῆς Πο-
δολίας παρήχθη κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος σίτος 115, σίκα-
λις 80, κριθὴ καὶ βρώμη 75· ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ μεσημ-
βρινῇ Ρωσσίᾳ σίτος 125, βρώμη 100, κριθὴ καὶ σίκαλις
ὑποδεεστέρα· ἐν τῇ Βεσσαραβίᾳ σίτος καὶ σίκαλις ἄνω-
τῶν 100, κριθὴ ὑποδεεστέρα.

ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ.—Ἐν γένει παρίσταται εὐρωστος ἡ ἐφε-
τεινὴ τῆς χώρας ταύτης ἐσοδεῖα. Ἐπαινοῦνται ἰδιαιτέρως

ὁ σίτος ἐν Μολδαβίᾳ καὶ ἡ σίκαλις τόσον διὰ τὴν ποιότητα
ὅσον καὶ διὰ τὴν ποσότητα. Κατόπιν ἔρχονται ἡ κριθὴ
καὶ ὁ ἀραβόσιτος τῆς μεγάλης Βλαχίας, ἐνῶ ἡ κατὰ τὴν
μικρὰν Βλαχίαν παραγωγὴ αὐτῶν ὑπολογίζεται οὐσιωδῶς
ὑποδεεστέρα.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἡ κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐσοδεῖα τῆς χώ-
ρας ταύτης κατετάχθη εἰς πέντε κατηγορίας. Ἐπὶ τοῦ σί-
του ὑπῆρξε καλλίστη εἰς 2 νομούς, καλὴ εἰς 16, μέση εἰς
29, μετρία εἰς 32 καὶ κακὴ εἰς 9· ἐπὶ τῆς σικάλεως καλ-
λίστη εἰς 4 νομούς, καλὴ εἰς 10, μέση εἰς 15, μετρία εἰς
32, καὶ κακὴ εἰς 11· ἐπὶ τῆς βρώμης καλλίστη εἰς 4 νο-
μούς, καλὴ εἰς 27, μέση εἰς 29, μετρία εἰς 21 καὶ κακὴ
εἰς 2· ἐπὶ τῆς κριθῆς καλλίστη εἰς 5 νομούς, καλὴ εἰς
14, μέση εἰς 13, μετρία εἰς 27 καὶ κακὴ εἰς 7.

ἌΓΓΛΙΑ.—Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεῖα αὐτῆς ὑπολογίζεται
ἐπὶ τοῦ σίτου κατωτέρα τῆς μέσης καὶ μάλιστα χειροτέ-
ρα, κατὰ τινὰς, τῆς τοῦ τελευταίου ἔτους· ἐπίσης καὶ ἐπὶ
τῆς κριθῆς, ὅπως δὲ καλλιτέρα ἐπὶ τῆς βρώμης.

ΕΛΛΑΣ.—Δὲν ἐμποδίζει ἡ καθυστέρησις αὐτῆς ἐν τῇ
γεωργικῇ Καταστατικῇ, ἵνα ἀποταθῶμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν
τῆς ἐμπόριον, ὅπως συλλάβωμεν τὴν ἀπαιτουμένην γενι-
κὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔννοιαν. Κατὰ τὴν τριετίαν 1872
—74, ἐξήγαγεν ἡ ἡμετέρα χώρα σίτου κοιλὰ 1792, κρι-
θῆς 3202 καὶ ἀραβόσιτου 402, εἰσήγαγε δὲ σίτου κοιλὰ
8,420,622, κριθῆς 465,385 καὶ ἀραβόσιτου 902,206.
Αὐτὴ εἶναι ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἡ κανονικὴ κατάστασις.
Εἶναι τόσον ἀσήμαντος ἡ ἐξαγωγὴ καὶ τόσον ἐνδεικτικὴ ἡ
εἰσαγωγὴ περὶ τῆς σημασίας τῶν ἔξωθεν θρεπτικῶν ὑλῶν,
ὥστε ἡ μεταξὺ γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἀνθρωπίνου πλη-
θυσμοῦ ἀναλογία οὐ δεῖται περαιτέρω διὰ τὴν Ἑλλάδα
σχολίων.

ΑΓΡΙΑΙ ΕΛΑΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ἐπὶ ἤρξεν ἀρχαιοτάτη παράδοσις ἐν Ἑλλάδι, ὅτι ἡ ἐλαία ἐδωρήθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Θεᾶς. Οὔτε οἱ μεταξὺ τῆς Ἀθηναῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνες ἐθαυματούργησαν τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, οὔτε οἱ ἔξωθεν πανάρχαιοι οἰκιστὰὶ τὴν μετεφύτευσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ κλίματι. Ἡ ἐλαία εἶναι ἰθαγενὲς τῆς Ἑλλάδος φυτὸν. Μάρτυς ἡ ἀκαλλιέργητος ἐξοχή τῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ θάμνων θαλερῶν καὶ θέσεων ἐρημικῶν ὑψώνει ἡ ἀγρία ἐλαία τὴν εἰρηνικὴν μετὰ τινος γλυκείας μελαγχολίας κεφαλὴν τῆς.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας, καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς, ἐνεργεῖται διὰ μεταφυτεύσεως ἢ δι' ἐκχερσώσεως. Τὸ πρῶτον σύστημα συνίσταται εἰς τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τοπὸν μεταφορὰν νεαρῶν ἡμέρων ἢ ἀγρίων δενδρυλίων, ὡς π. χ. ἐν Μεγάροις ἔξωθεν τῶν ὁποίων παρατηρεῖ τις ὀλόκληρα φυτῶρια ἐκ τῶν τελευταίων παρασκευαζόμενα εἴτε πρὸς ἐμπορίαν εἴτε πρὸς φυτεῖαν προσεχῆ. Τὸ δεύτερον σύστημα συνδέεται οὐσιωδῶς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τῶν πυκνῶν πληθυσμῶν, διότι τόπος ἀραιῶς κατοικημένος ὀλίγον ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ πλούτου βιομηχανικῆς δραστηριότητος αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ συστήματος τούτου ὁ Ἕλληνας νομοθέτης εἰργάσθη τῷ 1856 μετὰ διαφέροντος ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐξοχὸν σημασίαν τῆς γεωργικῆς τοῦ τόπου ἀναπτύξεως.

Κατὰ τὴν νομοθετικὴν ταύτην ἐργασίαν πρόκειται ἰδίως περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν, τῶν κειμένων τούτέστι ἐν τὸς ἐθνικῶν κτήσεων. Εἶναι κατὰ πάντα λόγον αἱ σημαντικώταται ἕνεκεν τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐσχηματίσθη ἡ νεώτερα ἰδιοκτησία, αἱ μὴ ἐπιδεικτικαὶ προχείρου καλλιέργειας γαῖαι ἐγκατελείφθησαν εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν τῶν σκοτεινῶν οἰκονομικῶν περιόδων. Κατὰ τὸν νόμον τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1856 ἐθνικαὶ ἀγριελαῖαι, περιεχόμεναι ἐντὸς

ἀκαλλιεργήτων τόπων κατὰ δέκα τοῦλάχιστον ἐν ἐκάστῳ στρέμματι (1000 πήχεων), παραχωροῦνται πρὸς ἐξημέρωσιν εἰς τὸν πρῶτον αἰτήσοντα· ὁ κληρὸς ἀποφασίζει ἐπὶ συγχρόνων αἰτήσεων. Ἀλλὰ καὶ ἂν περιέχονται ἐν τῷ στρέμματι ὀλιγώτεροι ἐλαῖαι μέχρι πέντε κατ' ἐλάχιστον, δύναται ἡ Κυβέρνησις διὰ Β. διατάγματος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἰτουμένην παραχώρησιν, ἐν τόποις ἀνεπιδέκτοις πάσης ἄλλης καλλιέργειας καὶ μὴ ὑπὸ δασῶν κεκαλυμμένοις· ἐκ τῆς διαστολῆς δὲ ταύτης συνάγεται ὅτι ἐπὶ δέκα κατὰ στρέμμα ἀγριελαιῶν δύνανται καὶ δασώδεις περιφέρειαι νὰ παραχωρηθῶσι. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὅλην παραχωρητέαν ἔκτασιν, δὲν δύναται αὕτη οὔτε ἐλάσσονα τῶν 50 οὔτε πλείονα τῶν 1000 ἀγρίων ἐλαιοδένδρων νὰ περιέχῃ.

Ἐντὸς πέντε μὲν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχώρησεως ὀφείλει ὁ λαβὼν αὐτὴν νὰ ἐκχερσώσῃ τὰς παραχωρηθείσας αὐτῷ γαίας, ἐκρίζων τούτέστι τοὺς θάμνους, θάτους καὶ ἄλλα περιττὰ φυτὰ, ἐντὸς δὲ τριῶν ἐτῶν ὀφείλει νὰ ἐγκεντρίσῃ τὰ ἀγρια ἐλαιοδένδρα καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν κείμενα λοιπὰ δένδρα, φυτεύων συγχρόνως τὰ κενὰ διαστήματα δι' ἐλαιῶν καὶ ἄλλων προσοδοφόρων δένδρων, ἐν γένει δὲ ὀφείλει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκχερσώσεως, ἐγκεντρίσεως καὶ ἐμφυτεύσεως μέχρις ἐντελοῦς ἐξημερώσεως καὶ καλλιέργειας τοῦ κτήματος.

Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐξετέλεσε τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον καταφεύγει εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα μετὰ προσήκουσαν βεβαίωσιν τῆς καθυστερήσεως ἀποφαίνονται τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κτήματος εἰς τὸ ἔθνος, ἄνευ τινος ἀποζημιώσεως διὰ τὰς τυχόν γενομένας ἐργασίας καὶ ἄλλα ἔξοδα ἐκτὸς τῶν οἰκοδομῶν, ὑποχρέου μάλιστα τοῦ εἰς ὃν εἶχε παραχωρηθῆ τὸ κτῆμα, ἵνα ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἐκκοπὴν ἢ ἐκρίζωσιν ἀγριελαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων.

Ἀπ' ἐναντίας ἐκτελουμένων τῶν προμνησθεισῶν ὑπο-

χρεώσεων, ὁ καλλιεργητὴς καθίσταται μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἰδιοκτησίας τοῦ ἡμίσεος τοῦ κτήματος, πραγματοποιουμένης τῆς διανομῆς διὰ κλήρου ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοῦ δημάρχου καὶ τῶν αἰτησαμένων καλλιεργητῶν. Τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκον ἡμισυ ἐκποιεῖται κατὰ τὸν νόμον περὶ φθαρτῶν κτημάτων, προτιμωμένου ὁμῶς εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην τοῦ καλλιεργητοῦ, ἐὰν πρὸ τῆς διαμονῆς ἐκφράσῃ τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν του, ὅτε ἐκτιμᾶται διὰ δύο πραγματογνωμόνων (ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν διορίζει τὸ δικαστήριον ἐπιπραγματογνώμονα) ἡ ἀξία τοῦ ὄλου καὶ πληροῖνε ὁ καλλιεργητὴς τὴν ἡμίσειαν, κατὰ τὸ πεμπτημόριον μὲν τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως τούτου εἰς αὐτὸν ἐντός 10 ἡμερῶν ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῆ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἀτόκως εἰς 10 ἐτησίας δόσεις, κατὰ πᾶσαν πρώτην Σεπτεμβρίου ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, δεκτῶν οὐσῶν κατ' αὐτὸ τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου συστηθείσης Τραπεζῆς, τῶν φαλαγγιτικῶν καὶ ἄλλων δημοσίων γραματίων.

Ἡ πρόνοια τοῦ νομοθέτου δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς τὸ παρελθὸν τῆ ἀδεία ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως γενομένας ἐγκεντρίσεις ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν. Ἴσως μάλιστα τὰ ἐνδιαφερόμενα ἐκ τούτων συμφέροντα ἐχρησίμευσαν ὡς πρώτη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφετηρία. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, οἱ προγενέστεροι ἐγκεντρίσαντες ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς μετὰ τὸν νόμον τοιούτους, κατὰ δὲ τὰ προεκτεθέντα συγκροτεῖται καὶ πρὸς ἐκείνους ἡ ἰδιοκτησία, ἐὰν παρήλθον μὲν δώδεκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκεντρίσεως, αἱ περιέχουσαι δὲ τὰς ἀγριελαίας γαῖαι ἐξεχερσώθησαν ἐντελῶς καὶ συνεπληρώθησαν κατὰ τὰ κενὰ αὐτῶν. Ἐὰν δὲν παρήλθον ἢ δωδεκαετία, συγχωρεῖται ἢ συμπλήρωσις τῆς καὶ μετὰ τὸν νόμον· ἐὰν δὲν ἐγένετο ἢ ἐντελῆς ἐκχέρσω-

σις καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν, χορηγοῦνται πρὸς τοῦτο ἐξ πλήρη ἔτη.

Κατὰ πόσῳ ὁ νόμος οὗτος ἐλειτούργησε μέχρι τοῦδε, ἀπόκειται εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους Διοίκησιν, ἵνα δώσῃ τὰς προσηκούσας ἐξηγήσεις, τόσον ἀναγκαίας ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρεται ἡ ἐθνικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἡ τοῦ ὄλου δημοσίου σκοποῦ προαγωγή. Ὅ, τι γνωρίζομεν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἶναι ὁ προβιβασμὸς τῶν καλλιεργουμένων ἐν Ἑλλάδι ἐλαιοδένδρων ἀπὸ 2 $\frac{1}{10}$ ἑκατομμυρίων τῷ 1834 εἰς 8 ἑκατομμύρια τῷ 1854. Κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας καταστατικὴν ἐν ἔτει 1863 οἱ καλλιεργούμενοι ἐλαιῶνες τῆς χώρας συνεποσοῦντο εἰς 370,000 στρέμματα, ἀποτελοῦντες 27,1 τοῖς 0/10 ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῶν καλλιεργουμένων δενδροφυτειῶν.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν δεκαετηρίδα ἐξαγωγή τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλαίου, — ἀνεξαρτήτως τῆς προσθήκης τῶν Ἰονίων νήσων, ἐν αἷς αἱ ἀγριελαῖαι δὲν μετέχουσι τῆς ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι καὶ τῇ Πελοποννήσῳ σπουδαιότητος, τὸ ἐλαιον δὲ εἶναι οὐσιωδέστατος κλάδος παραγωγῆς, — δύναται νὰ δώσῃ γενικὴν τινα ἔννοιαν περὶ τῆς ἐν διαστήματι 15 σχεδὸν ἐτῶν περαιτέρω ὠθήσεως τῆς ἐλαιοκαλλιεργείας. Βεβαίως μένει πάντοτε ἀμφίβολος ἡ ἔκτασις τῶν πράγματι ἐξημερωθέντων ἀγριελαιῶνων. Ἐν τούτοις πάντως ἔχουσι καὶ οἱ καρποὶ αὐτῶν τὸ μέρος των ἐν τῇ ἐπομένῃ π. χ. κινήσει τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου. Τῷ 1870 ἐξήχθησαν 3,819,399 ὀκ. ἐλαιον (4,627,633 δρ.), τῷ 1871 ὀκ. 9,243,257 (δρ. 10,694,331), τῷ 1872 ὀκ. 2,592,543 (δρ. 2,970,603), τῷ 1873 ὀκ. 6,384,471 (δρ. 6,740,692), τῷ 1874 ὀκ. 2,949,442 (δρ. 2,888,364).

Ἡ φυσιολογικὴ διαφορά τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης καθ' ἕναστον τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν ἐλαιοπαραγωγῆς ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς σημασίας τῶν ἀνα χεῖρας ἀριθμῶν. Ἀρκεῖ ἢ παρατήρησις ὅτι κατὰ τὸ 1874 τὸ ἔ-

λαιον κατεῖχε τὴν τετάρτην θέσιν ἐφ' ὅλου τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο φέρει κατὰ νοῦν ἀρχαίους χρόνους, καθ' οὓς ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐλαίου τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν τῶν οἰκονομικῶν βάσεων τῆς διεθνούς ἀνταλλαγῆς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας ἐπετρέπετο εἰς μόνους τοὺς καθαρούς καὶ ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν τῆς ἰδιαιτέρως εἰς τὰς παρθένους. Ὁ Σόλων ἀπηγόρευε τὴν ἐκρίζωσιν τῶν ἐλαιῶν καὶ εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην αὐτὸν, ἐκτὸς δύο διὰ τὰς δημοσίας τελετὰς καὶ τὰς κηδείας, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 100 δραχμῶν καὶ ἰσαξίῳ ἀμοιβῇ πρὸς τὸν καταγγελέα, δι' ἕκαστον δένδρον. Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς ἐλαιοκαλλιέργειας πρὸς τοιοῦτους τόπους, οἷος ὁ τῆς Ἀττικῆς ἐξηγεῖ μέγα μέρος τῆς διοικητικῆς κατ' αὐτὴν προσοχῆς. Αὐτὸς ὁ Ἄρειος Πάγος διώριζε τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν ἐλαιῶνων καὶ ἐδίκαζε τὰ κατ' αὐτοὺς ἀνομήματα.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, τόσον ἀπὸ τῆς νεωτέρας ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτέρας ἡμῶν ζωῆς, ἀνήκουσιν εἰς τὸ εὐρὺ μέλλον τῆς ὀσημέραι ἐπιτεινομένης παρ' ἡμῖν ἐλαιοκαλλιέργειας. Ἡ ἀγρία ἐλαία ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ ὡς αἰῶνιον σύμβολον τῆς διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἡ φυσιολογικὴ τῆς χώρας συγκρότησις παρέχει εἰς τὴν γεωργικὴν βιομηχανίαν. Τόποι ἐν οἷς ἡ ἐλαία φύεται αὐτομάτως καὶ ὁ κόπος τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν αὐτῆς ἀποτελεῖ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς καλλιέργειας τῆς, βεβαίως δὲν δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν ἐπὶ σκληρότητι τῆς φύσεως. Τί νὰ εἰπωσιν οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι λαοί, τῶν ὁποίων οἱ διὰ μακρῶν ἀγῶνων παρασκευαζόμενοι γεωργικοὶ καρποὶ κινδυνεύουσι τὴν ἐκ τοῦ παγετώδους βορρᾶ καταστροφὴν ἐν αὐτῷ τῷ σταδίῳ τῆς συγκομιδῆς των!

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος δυνάμεθα νὰ μελετήσωμεν ἰδιαιτέρως τὸ περὶ φυλακῶν τμήμα αὐτοῦ. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἐξεταστικῶν καὶ ποινικῶν φυλακῶν οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν προϋπολογισμοὶ τῆς ἐπικρατείας παριστῶσι τὴν ἐπομένην ἀξιοπαρατήρητον ἐλάττωσιν: Κατὰ μὲν τὸ 1874 δραχ. 1,147,355,—κατὰ δὲ τὸ 1875 δρ. 1,126,653,—κατὰ δὲ τὸ 1876 δρ. 1,093,827. Πῶς! Αἱ πολυεῖδεις, κατεπεύγουσαι καὶ ὄντως βαρεῖαι τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν ἀνάγκαι ἀποβάλλουσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὴν ἀνθρωπικὴν καὶ διοικητικὴν σημασίαν των διὰ τοὺς κινδύντας τὴν Κυβερνητικὴν Οἰκονομίαν; Ἄλλὰ νομίζω, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ὀσημέραι ἡ κοινωνία αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τῶν φυλακῶν ζητήματος, καὶ ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ Οἰκονομία δὲν ἔλαβε τὰ τελευταῖα μαθήματά τῆς, οὔτε ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ οὔτε ἀπὸ τὴν φοβερὰν τῆς εἰρκτῆς διδασκαλίαν...

Ἐὰν λάβωμεν ὡς θέμα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1876, παρατηροῦμεν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ὑποδίκους ἀπαιτοῦνται ἐν Ἑλλάδι δρ. 273,245, διὰ δὲ τοὺς καταδίκους δρ. 820,582. Καὶ τὰς μὲν πρῶτας διαχειρίζεται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὰς δὲ δευτέρας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ κατ' εἶδος διάθεσις τῶν ποσοτήτων τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς.

Φυλακαὶ Ὑποδίκων.—Α') Εἰς ἐνιαύσια ἐνοίκια ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς χρῆσιν φυλακῶν δρ. 16855. Ἦτοι

α) δι' ἀνδρικός φυλακὰς δρ. 22,855· τὰ μείζονα ἐνοίκια ἐν Σύρῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ (1) ἀνὰ δρ. 1800, ἐν Ἀθήναις (Γκαρπολᾶ) δρ. 1680, ἐν Χαλκίδι 1560, ἐν Καλάμαις 1500, ἐν Μεσολογγίῳ 1380, ἐν Λαμία 1200, ἐν Λευκάδι 900, ἐν Πύργῳ 720, ἐν Κυπαρισσίᾳ 600, ἐν Ναυπλίῳ 480. β) Διὰ γυναικείας φυλακὰς δρ. 2,208· τὸ μείζον ἐνοίκιον ἐν Σύρῳ δρ. 600, ἐν Χαλκίδι, Ναυπλίῳ καὶ Μεσολογγίῳ ἀνὰ δρ. 240, ἐν Πύργῳ καὶ Ἀμφίση ἀνὰ δρ. 180, ἐν Κυπαρισσίᾳ 150, ἐν Καλάμαις 120, ἐν Πάτραις 90 καὶ ἐν Τριπόλει 48. γ) Δι' ἐνδεχομένας ἄλλας ἐνοικιάσεις δρ. 1027. δ) Εἰς ἐπισκευὰς παντὸς εἶδους τῶν ἐν χρήσει ἐξεταστικῶν φυλακῶν δρ. 6000.

Β') Εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ δρ. 30,490, ἐξ ὧν διὰ τὸ ἀνώτερον τῆς ἐπιστάσεως τῶν φυλακῶν δρ. 20,290· ἧτοι α) διὰ 18 ἐπιστάτας (3 πρὸς δρ. 80 κατὰ μῆνα, 7 πρὸς δρ. 70 καὶ 8 πρὸς δρ. 60) καὶ 8 ὑποεπιστάτας (πρὸς δρ. 50) τῶν ἀνδρικῶν φυλακῶν, τὸ ὅλον δρ. 19,420 κατ' ἔτος· β) διὰ 6 ἐπιστατρίας τῶν γυναικείων φυλακῶν (2 πρὸς δρ. 10 κατὰ μῆνα, 2 πρὸς δρ. 8 καὶ 2 πρὸς δρ. 6!) τὸ ὅλον 576· γ) δι' ἀντιμισθίαν προσωρινῶν ἀντικαταστατῶν δρ. 394.—Τὸ ὑποδεέστερον τῆς ὑπηρεσίας προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 17 ὑπηρετῶν, δι' οὓς (πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα) ἀπαιτοῦνται δρ. 10,200.

Γ') Ἡ συντήρησις τῶν ὑποδίκων περιλαμβάνει τὸ χονδρότερον ποσόν. Ὑπολογιζομένων ἐκείνων εἰς 1300 ἄτομα περίπου, προσδιορίζεται ἡ περὶ αὐτὰ δαπάνη εἰς δρ. 219,900. Ἐξ αὐτῶν α) ἡ τροφοδοσία ὑπολογίζεται εἰς δρ. 187,200 ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1839, 23 Ἰανουαρίου 1840 καὶ 20 Δεκεμβρίου 1854 διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἕκαστος ὑπόδικος λαμβάνει εἰς ἄρτον κλπ. 40 λεπτά καθ' ἑκάστην· πρέπει εἰς τὸ ὅλικόν τοῦτο ποσόν τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 1560, διανεμητέα ἀναλόγως μεταξὺ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ χορήγησιν προσθέτου τροφῆς κατὰ

τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 διάταγμα· β') ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενούντων ὑποδίκων ἐρχεται κατόπιν, ὑπολογιζομένη καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς δρ. 13,540· γ') ἡ πλύσις τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑποδίκων δρ. 6000· δ') ὁ φωτισμὸς τῶν φυλακῶν δρ. 5600. ε) ἡ ἀγορὰ σκευῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποδίκων δρ. 3000· ς') ἀντιμισθία ἱερέων καὶ δαπάναι ἱεροπραξιῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς δρ. 2000· ζ') ἡ ἀγορὰ ἐνδυμάτων διὰ τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὑποδίκων δρ. 1000.

Φυλακαὶ Καταδίκων.—Α') Ἐκτὸς τῶν δημοσίων ποινικῶν φυλακῶν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας εἰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ὑπελογίσθη κατὰ τὸ 1876 εἰς δρ. 33,234, ἐν αἷς περιλαμβάνεται α) μικρὸν μέρος διὰ τὰς φυλακὰς τῶν διὰ χρέη κρατουμένων, β') 20,000 δρ. δι' ἀποζημιώσεις καὶ ἐπισκευὰς τῶν μισθουμένων οἰκιῶν, καὶ γ') 7314 δρ. διετές ἐνοίκιον τῶν φυλακῶν Πύργου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1875 (2).

Β') Ἡ ἐν γένει ὑπηρεσία τῶν ποινικῶν φυλακῶν, ἀποτελουμένη ἐξ 110 προσώπων, ὑπολογίσθη εἰς δρ. 87,048 διανεμομένας ὡς ἑξῆς: Σωφρονιστήριον Κερκύρας 24 πρόσωπα, 25224 δρ. Σωφρονιστήριον Κεφαλληνίας 13 πρόσωπα, 10140 δρ. Σωφρονιστήριον Ζακύνθου 14 πρόσωπα, 9492 δρ. Φυλακαὶ Ἰθάκης 7 πρόσωπα, 3300 δρ. Διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα 52 πρόσωπα, 38892 δρ. Ὑπάρχουσι κατ'

(1) (2) Εἶναι ἀξιοπεριεργον, ὅτι ἡ Σπάρτη καὶ ὁ Πύργος, πόλεις οὐσιωδῶς δευτερεύουσαι, ὑπερτεροῦσι τὰς λοιπὰς ὡς πρὸς τὴν ὑπερτίμησιν τῶν διὰ φυλακὰς μισθωμάτων. Ἡ φυλακὴ Γκαρπολᾶ ἐν Ἀθήναις ἀντὶ 1680 δρ. κατ' ἔτος, καὶ ἡ μὲν φυλακὴ Σπάρτης ἀντὶ δρ. 1800 ἡ δὲ φυλακὴ Πύργου ἀντὶ 3657! Ὑποθέτω ὅτι πολλοὶ ἀναγνώσται ἐγρῶσι πλείονα ἔτι περιέργειαν, τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς μόνον τὰ συμβόλαια καὶ αἱ κατ' αὐτὰ ποικιλόταται περιστάσεις δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι.

αὐτὴν 4 κεντρικαὶ φυλακαὶ καταδίκων Πύλου, Ρίου, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἓνα ἐπιστάτην ἀντὶ δρ. 80 κατὰ μῆνα, καὶ ἓνα βοηθὸν ἀντὶ δρ. 60. Ἀπέναντι τῆς ἐλλεινότητος τῶν μισθῶν τούτων, ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ὁ μὲν διευθυντὴς λαμβάνει δρ. 400 ὁ δὲ ὑποδιευθυντὴς δρ. 200 (ὑπάρχει καὶ ἐπιστάτης ἰδιαίτερος τῶν ποινικῶν καὶ τῶν διὰ χρέη φυλακῶν ἀντὶ δρ. 80 μετὰ 2 φυλάκων ἀνὰ δρ. 45 ἕκαστος), ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ὁ διευθυντὴς δρ. 200, ἐν τῷ τῆς Ζακύνθου δρ. 180. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυλακὴν Ἰθάκης, ὑπάρχει ἐπιστάτης ἀντὶ δρ. 70. Κατὰ δὲ τὴν ὀρησκευτικὴν καὶ ἰατρικὴν ἐπικουρίαν, ἐν Κερκύρα μὲν ὁ ἱερεὺς ἀντὶ δρ. 72 καὶ ὁ ἰατρός ἀντὶ δρ. 150, ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ἀμφότεροι ἀνὰ δρ. 50, ἐν Ζακύνθῳ δὲ δρ. 60 ὁ α' καὶ 50 ὁ β', ἐν Ἰθάκῃ δὲ 20 δρ. ὁ α' καὶ 30 ὁ β'. Κατὰ τὸ λοιπὸν κράτος ἡ ἱερατικὴ καὶ ἰατρικὴ αὐτῆ ἐργασία ἐν ὅλῳ δρ. 5000.

Τὸ ὑποδεέστερον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐν μὲν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ἐξ 1 γραφέως (δρ. 80) 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 80), 8 τεχνιτῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνὰ δρ. 70 ἕκαστος), 9 ὁμοίων β' τάξεως (ἀνὰ δρ. 60) καὶ 1 κουρέως (δρ. 20)· ἐν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ἐξ 9 τεχνικῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνὰ δρ. 55 ἕκαστος) καὶ 1 γυναικοφύλακος (δρ. 50)· ἐν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Ζακύνθου ἐξ 8 τεχνιτῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνὰ δρ. 55 ἕκαστος), 1 γυναικοφύλακος (δρ. 30), 1 κουρέως (δρ. 25) καὶ 1 ψάλτου (δρ. 6)· ἐν δὲ τῇ φυλακῇ Ἰθάκης ἐξ 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 60), 2 φυλάκων (ἀνὰ δρ. 40) καὶ 1 κουρέως (δρ. 15). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους φυλακάς 16 ὑπηρετῶν (ἀνὰ δρ. 40 ἕκαστος κατὰ μέσον ὄρον).

Πρὸς πλήρη ἀπαρίθμησιν τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ σημειωθῶσι δύο ἐπιστατοῦντες ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς Παλαμιδίου (ἀνὰ δρ. 25), 1 ἐπιστάτης τῶν ἐλαφροποιῶν ἐν Καλάμαις (δρ. 50), 2 ὑποεπιστάται τῶν ἐν

Ἀθῆναις καὶ ἐν Πάτραις φυλακῶν (ἀνὰ δρ. 60), 5 ἐπιμίσθια (ἀνὰ δρ. 15) εἰς ἐπιστάτας ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ τὴν ἐπιστάσιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ποινικῶν φυλακῶν. Ὑπάρχει καὶ δι' ἑκτακτον προσωπικόν, κατὰ τὰς χρεῖας τῆς ὑπηρεσίας, ποσότης ὀλική, δρ. 4000. Ἰδιαίτερα ὀφείλεται μνεῖα α) ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστατίας τῶν γυναικείων φυλακῶν Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας (ἀνὰ δρ. 50), Χαλκίδος (δρ. 25), Μεσολογγίου καὶ Λαμίας (ἀνὰ δρ. 15), Πατρῶν, Καλαμῶν, Σπάρτης καὶ Πύργου (ἀνὰ δρ. 40), Κυπαρισσίας (δρ. 12 $\frac{1}{2}$), Τριπόλεως (δρ. 6 !) καὶ β) ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπιστάτας τῶν διὰ χρέη φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν (ἀνὰ δρ. 60), Τριπόλεως, Καλαμῶν, Λαμίας, Ναυπλίου, Σπάρτης, Μεσολογγίου, Λευκάδος, Πύργου, Ἀμφίσσης καὶ Κυπαρισσίας (ἀνὰ δρ. 60).

Γ) Ἡ συντήρησις τῶν καταδίκων περιλαμβάνει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἐξῆς θέματα: Τροφή (ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ κατὰ τοὺς ὑποδίκους προεκτεθείση βάσει), καθαρισμὸς ἐνδυμάτων, ἐνδυμασία καὶ ὑπόδυσις γυμνητευόντων καὶ στρωμνῆ, νοσηλεία καὶ φάρμακα, φωτισμὸς καὶ καθαριότης τῶν καταστημάτων, μετακόμισις καταδίκων, σκεύη, δεσμὰ, κλπ. Ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου αὐτῶν δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δρ. 700,300. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ἀναβιδάζονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς 2500, ἕκαστος κατάδικος ἀπαιτεῖ πρὸς συντήρησίν του δρ. 280 κατ' ἔτος.

Ἐκ τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ
(φυλ. 11, Ἰούλιος 1876).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν κυριωτέρων δέκα καὶ ἐξ τελωνείων αὐτῆς, κατὰ τὰς τελευταίας δημοσιεύσεις τῆς ἐπισήμου καταστατικῆς, ἀνε-

βιδάσθη ἐν τῇ πρώτῃ ἐξαμηνίᾳ τοῦ 1877 εἰς ἀξίαν δρ. 58, 234,861, λογιζομένης ὁμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ἀντὶ 51,189,162 δρ. εἰς ἃς ἀνήλθε κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐξαμηνίαν τοῦ 1876. Ὑπάρχει λοιπὸν διαφορὰ πλεόν των 7 ἑκατομ. δρ. διὰ τὴν ἄ ἐξαμηνίαν ἐ. ἐ, ἰδιαιτέρας οὔσα σημασίας τόσον διὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους γενικὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου χαλάρωσιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐγγυτέραν θέσιν ἡμῶν πρὸς τὰς ἀνατολικὰς περιπλοκάς· τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἠδυνήθη οὐ μόνον νὰ ἀνθέξη, ἀλλὰ καὶ περὶ πλεόν νὰ προβιβασθῆ.

Ἡ σημαντικώτερα μερὶς τοῦ ἐμπορίου τούτου κατὰ τὴν ἄ ἐξαμηνίαν τοῦ 1877 ἀποβλέπει εἰς τὴν Ἀγγλίαν 16 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. δρ. παραλειπομένων των δεκάδων χιλιάδων, κατόπιν δὲ ἔρχονται ἡ Τουρκία 12 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. ἡ Αὐστρία 10, ἡ Γαλλία 6 $\frac{4}{10}$, ἡ Ρωσσία 5 $\frac{6}{10}$, ἡ Ἰταλία 4 $\frac{5}{10}$, ἡ Ρουμανία 1 $\frac{1}{10}$, ἡ Ἀμερικὴ $\frac{6}{10}$, ἡ Γερμανία $\frac{3}{10}$, ἡ Αἴγυπτος $\frac{2}{10}$, ἡ Ὁλλανδία $\frac{2}{10}$, τὸ Βέλγιον ὑπὸ τὸ $\frac{1}{10}$ ἑκατομ.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰσαγωγὴν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἀναβιβάζεται εἰς δρ. 45,618,740, πλεόν τῆς ἀντιστοίχου ἐξαμηνίας 1876 κατὰ τέσσαρα ἑκατομ. δρ. κατὰ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς δρ. 12,616,151, πλεόν τῆς αὐτῆς ἀντιστοίχου ἐξαμηνίας κατὰ τρία ἑκατομ. δρ. Ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς προίσταται ἡ Ἀγγλία 14 $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. δρ. παραλειπομένων των δεκάδων χιλ. ἄδων, κατόπιν δὲ ἔρχονται ἡ Τουρκία 10 $\frac{4}{10}$ ἑκατομ. ἡ Αὐστρία 7 $\frac{6}{10}$, ἡ Γαλλία 5 $\frac{7}{10}$, ἡ Ρωσσία 5 $\frac{2}{10}$, ἡ Ἰταλία 3 $\frac{1}{10}$, ἡ Ρουμανία $\frac{6}{10}$, ἡ Αἴγυπτος, Ὁλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον ἀνὰ $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. Ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς προίσταται πάλιν ἡ Ἀγγλία 4 $\frac{6}{10}$, ἔπονται δὲ ἡ Αὐστρία 2 $\frac{3}{10}$, ἡ Τουρκία 1 $\frac{2}{10}$, ἡ Γαλλία $\frac{7}{10}$, ἡ Ρουμανία $\frac{5}{10}$, ἡ Γερμανία $\frac{3}{10}$, ἡ Αἴγυπτος $\frac{1}{10}$, καὶ ἡ Ὁλλανδία $\frac{1}{10}$.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ κατὰ Ἰούνιον 1877 ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἀναβιβάζεται τοῦτο εἰς δρ. 9,303,933, ἀντὶ δρ. 8,106,914 τοῦ Ἰουνίου 1876

τουτέστι ἐπὶ πλεόν διαφορὰ κατὰ 1 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. Ἴδου πῶς διαμοιράζεται τὸ ἐμπόριον τοῦτο μεταξὺ των διαφόρων εἰδῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν :

Α'.) Εἰσαγωγὴ.—α) Δημητριακοὶ καρποὶ ἀξίας δρ. 2,652,264, τὸ πλεῖστον ἐκ Τουρκίας 1,379,722 καὶ ἐκ Ρωσσίας 1,094,004. β') Ὑφάσματα ἀξίας δρ. 1,206,974, ἦτοι βαμβακηρὰ 606,555, μάλινα 369,533, βαμβακομάλινα 66,394, λινὰ 87,951, μεταξωτὰ 15,537, διάφορα 61,004, τὸ πλεῖστον ἐξ Ἀγγλίας 647,805, Γαλλίας 329,305, Αὐστρίας 122,739 κλπ. γ) Ξυλεία ἐν γένει ἀξίας δρ. 457,686, ἦτοι οἰκοδομήσιμος 300,660 (ἐξ Αὐστρίας 222,815) ναυπηγήσιμος 29,467 (ἐκ Τουρκίας 29,031), ἐκλεκτὴ 7,438 (ἐκ Τουρκίας 5,135), εἰς βαρελοσάνιδα 66,406 (ἐξ Ἰταλίας 25,293, ἐξ Αὐστρίας 23,094 καὶ ἐκ Τουρκίας 18,019), εἰς στεφάνια 47,796 (ἐξ Ἰταλίας 38,691, Τουρκίας 8,500, καὶ Αὐστρίας 605), εἰς σκεύη 5,919 (ἐξ Αὐστρίας 3,832, Γαλλίας 902, Ἀγγλίας 620, Τουρκίας 565). δ) Παστὰ ἐν γένει ἀξίας δρ. 329,639, ἦτοι ἐξ Ἰταλίας 174,660, Ἀγγλίας 68,831, Ἀμερικῆς 33,723, Αὐστρίας 23,168, Τουρκίας 18,970, Γαλλίας 9621 καὶ Αἰγύπτου 666. ε) Ζάκχαρι ἀξίας δρ. 300,243, ἦτοι ἐξ Αὐστρίας 124,979, Γαλλίας 76,516, Ἀγγλίας 46,810, Ὁλλανδίας 40,201, Ἰταλίας 7,547, Αἰγύπτου 3,492, Τουρκίας 668. ς') Δέρματα ἀξίας δρ. 253,116, ἦτοι ἀκατέργαστα 162,085, καὶ κατεργασμένα 91,031, ἀμφοτέρωθεν τὸ πλεῖστον ἐκ Γαλλίας 102,791, ἐξ Ἰταλίας 55,290, Ἀγγλίας 49,265 καὶ Αὐστρίας 32,756. ζ') Ἐλαιον ἐν γένει δρ. 234,723, τὸ πλεῖστον ἐξ Ἀμερικῆς (πετρέλαιον) 157,091, ἔλαιον κοινὸν ἐκ Τουρκίας 18,584, καὶ λινοσπέρματος ἐξ Ἀγγλίας 18,296. η) Σίδηρος ἀξίας δρ. 234,141, ἦτοι κατεργασμένος 192,084, καὶ ἀκατέργαστος 42,057, ἀμφοτέρωθεν τὸ πλεῖστον ἐξ Αὐστρίας 79,864, Γαλλίας 71,795, καὶ Ἀγγλίας 68,915. θ) Βαφαὶ καὶ στιψώματα ἀξίας δρ. 179,518, τὸ

πλείστον ἐκ Τουρκίας 132,325 καὶ Ἀγγλίας 35,064. ι) Καφές ἀξίας δρ. 171,448, τὸ πλείστον ἐκ Γαλλίας 90,184, Αὐστρίας 37,678, καὶ Ἀγγλίας 36,032. ια) Ὀρίζιον ἀξίας δρ. 156,885, τὸ πλείστον ἐξ Ἰταλίας 66,745, Ἀγγλίας 58,540, καὶ Αὐστρίας 25,665. ιβ) Ζῶα ἐν γένει ἀξίας δρ. 135,435, τὸ πλείστον ἐκ Τουρκίας 134,925. ιγ) Ποτὰ ἐν γένει ἀξίας δρ. 126,356 (ὁ οἶνος διὰ δρ. 14,859), τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 57,424, Ἀγγλίας 50,958, καὶ Γαλλίας 40,443. ιδ) Χάρτης ἐν γένει ἀξίας δρ. 100,716, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 64,675, Γαλλίας 20050, Ἰταλίας 9,336 καὶ Ἀγγλίας 6,614. ιε) Σχοινία ἐν γένει ἀξίας δρ. 71,524, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 60,085 καὶ Γαλλίας 5,976. ις) Κιγκάλια ἀξίας δραχ. 52,574, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 31,223 καὶ Γαλλίας 14,705. ιζ) Τυρὸς ἀξίας δρ. 49,468 τὸ πλείστον ἐξ Τουρκίας 45,796 καὶ Αὐστρίας 2,462. ιη) Νήματα ἀξίας δρ. 44,831, τὸ πλείστον ἐξ Ἀγγλίας 45,384. ιθ) Ὑαλινὰ ἀξίας δρ. 43,305, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 33,192 καὶ Γαλλίας 4,197. Παραλείπονται τὰ μικροτέρας σημασίας εἶδη, τὰ ὅποια ἐν συνόλῳ ἀναβιβάζονται εἰς 1,080,489 δρ.

Β'. Ἐξ α γ ω γ ἦ.—α) Τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ ἐλαιον ἀξίας δρ. 824,747, τὸ πλείστον τοῦ ὁποίου πρὸς τὴν Αὐστρίαν 334,527, Ἀγγλίαν 234,327 καὶ Ἰταλίαν 156,870. β) Δέρματα ἀξίας δρ. 182,788 ἢτοι ἀκατέργαστα 112,498, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν 104,877, καὶ κατεργατμένα 70,290, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ρουμουνίαν 64,400. γ) Νήματα ἀξίας δρ. 134,140, τὸ ὅλον πρὸς τὴν Τουρκίαν. δ) Σάπων ἀξίας δρ. 59,414, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Τουρκίαν 52,617. ε) Ποτὰ ἀξίας δρ. 43,965, ἐξ ὧν εἰς μόνον τὸν οἶνον ἀνήκουσιν 42,904, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ἰταλίαν 34,248 καὶ τὴν Τουρκίαν 5640. ς) Μαλλία ἀξίας δρ. 37,704, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Αὐστρίαν 26,260 καὶ τὴν Γαλλίαν 11,300. ζ) Σπόγγος ἀξίας δρ. 26,220, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Γαλλίαν 12,750 καὶ τὴν

Ἀγγλίαν 10,000. Παραλείπονται τὰ μικροτέρας σημασίας εἶδη, τὰ ὅποια ἐν συνόλῳ ἀναβιβάζονται εἰς 119,637 δραχμάς.

ΑΡ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΙΚΩΝ ΑΣΥΛΩΝ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Ἀριθ. 5212.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν
παρὰ Πρωτοδικαίς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἐν οἷς ἡ νιὰ ἀνάγκη συναθροίζεται καὶ ἐκπαιδεύεται εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα, ἀποτελεῖ ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ὀρφανῶν περισπούδαστον θέμα εἰσαγγελικῆς λειτουργίας. Ἐκ μόνου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα ἐξέρχονται κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίως περὶ τὰ 20 ὀρφανὰ ἡλικίας 16 ἐτῶν περίπου καὶ ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Κορασίων περὶ τὰ 15· σχετικὰ φαινόμενα ἀπαντῶνται παρὰ τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Ὀρφανοτροφείῳ Μπαμπαγιώτη, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν ὑπὲρ τῆς ἀπόρου γενεᾶς ὀργανισμῶν.

Ἡ ποσότης αὕτη τῶν ὀρφανῶν, ἐξερχομένη τοῦ περιβάλλοντος τῶν εὐεργετικῶν καθιδρυμάτων, ἐκτίθεται εἰς ὅλας τὰς περιπετείας τῆς ἀκανονίστου ζωῆς, εἴτε τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ εἴτε πρὸς τοὺς μεθ' ὧν τοῦτο ἐν πάσῃ ἀπειρία συγκοινωνεῖ. Κίνδυνοι εἶναι διεσπαρμένοι πανταχόθεν περίξ τοῦ ἀσθενοῦς πλάσματος. Ἄρα γε μέχρι οὗ τελειωθῇ ἡ πνευματικὴ του ὑπαρξίς, δὲν ὑπάρχει δι' αὐτὸ ὁδηγός; Ὑπάρχει. Περὶ αὐτοῦ προνοεῖ ὁ νόμος, ὅστις εἰ-

ναι ὁ φιλανθρωπώτατος πάντων. Ἐννοῶ τὸν τῆς ἐπιτροπείας θεσμόν, ὅστις δύναται νὰ σκιάσῃ ὅλων τῶν τάξεων τὰ ὄρφανὰ, καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ πλουσία κληρονομία ἐξεγείρει τὸ ἀπώτατον συγγενικὸν φίλτρον, καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ πτωχεία ἀποκρούει τὴν στοργὴν τῆς διαλυομένης οἰκογενείας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος δὲν ὑψώθη ἔτι ἐν τῇ πρακτικῇ μέχρι τοῦ σημείου, καθ' ὃ τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἀρχαῖοι τῆς ἐλευθερίας λαοί. Ἀλλ' οὐδεμία ἀμφισβησία ὅτι ὅσῳ προάγεται τὸ ἀξίωμα τοῦ πολίτου, τόσῳ καὶ ἡ προστασία τῶν ἀτελῶν τῆς κοινωνίας μελῶν θὰ ἀποτελέσῃ πρὸς αὐτὸ καὶ πολυτιμώτατον κόσμημα καὶ χρησιμότητην διὰ τὸ ἄγνωστον μέλλον ἀλληλεγγύην. Ὑποθέτω τὸν σύνδεσμον τῶν εὐπόρων τάξεων πρὸς τὰς ἀπόρους, ὅταν ἐκεῖναι ἐνωρὶς ἐκτείνωσι τὴν ἑαυτῶν πρόνοιαν ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειμμένων τῆς κοινωνίας μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸσάκις αἱ πολιτικαὶ συμφοραὶ εἶδον ἐξερχομένους τοὺς ἰσχυροτέρους θραχίονας.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν γενικότητα τοῦ θέματος ἔρχεται καὶ ἡ εἰδικότης αὐτοῦ, ἀποτελοῦσα ἰδιαίτερον εἰσαγγελικὸν καθήκον. Πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, τό γε νῦν ἔχον, παρακαλῶ τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα ζητήσωσιν ἕκαστος, παρὰ τῶν Διοικήσεων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑπαρχόντων Ὀρφανοτροφείων καὶ λοιπῶν ἐν γενεὶ φιλανθρωπικῶν τῆς ἀπόρου γενεᾶς ἰδρυμάτων, δύο καταλόγους ἐξ ὧν ὁ μὲν Α' θέλει περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτοῖς βιοῦντων ἢ κανονικῶς συναθροισθέντων ὀρφανῶν, μετὰ σημειώσεως ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ 1) τῶν τυχόν γνωστῶν οἰκογενειακῶν καὶ ἄλλων ἕκαστου περιστάσεων, 2) τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των, 3) τῆς ἡλικίας των, 4) τῆς τέχνης ἢ τῆς ἐκπαιδευτικῆς τάξεως εἰς ἃς ἀνήκουσι, 5) τοῦ χρόνου καθ' ὃν πρόκειται, βεβαίως ἢ κατὰ πιθανότητα, νὰ ἐξέλθωσι τοῦ ἰδρύματος, 6) ἂν ζῶσιν ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ ὅποιον ἔργον, ποῦ καὶ παρὰ τίνι προσώπῳ μετέρχονται, — ὁ δὲ Β' κατάλογος θέλει

περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐξεληθόντων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἰδρυμάτων, μετὰ σημειώσεως ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ 1) τῶν τυχόν γνωστῶν οἰκογενειακῶν καὶ ἄλλων ἕκαστου περιστάσεων, 2) τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των, 3) τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξῆλθον, 4) τῆς ἡλικίας ἢν τότε διέτρεχον, 5) τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἤδη διαμένουσι, 6) τῆς τέχνης ἢν ἐξέμαθον, 7) τῶν ἔργων ἃπερ μετέρχονται, 8) τῶν προσώπων, παρ' οἷς νῦν ἐργάζονται.

Ἐκ τῶν καταλόγων τούτων, τοὺς ὁποίους θέλουσιν οἱ Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς προμηθευθῆ διὰ πάσης σπουδῆς, παρακαλῶ αὐτοὺς, ἰδιαίτερος δὲ τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκαις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου εὐρωστότερον παρίσταται τὸ ἀνά χειρας φαινόμενον, ἵνα κατασκευάσωσιν πίνακα, περιλαμβάοντα ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς ἡμεροβίους ὀρφανούς, οἵτινες ἀκολουθοῦντες μαθήματα ἐν ταῖς ἐσπεριναῖς Σχολαῖς τῶν Ἀπόρων Παίδων, εἶναι ἀπὸ πλείστων δεδομένων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἀντικείμενον τῆς εἰδεχθεσέρας ἐπιχειρηματικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπων ἐπωφελουμένων τὰ μικρὰ τῆς παιδικῆς ἐργασίας εἰσοδήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς κατηρτισμένους ὀπωσδήποτε ἀπὸ τῆς τῶν Ὀρφανοτροφείων μορφώσεως, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐν τῷ ἐργατικῷ ἀγῶνι ἰδρωτὲς ἠφανίσθησαν δι' ἔλλειψιν κανονικῆς προστασίας καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀποκατάστασις ἐκ διαφορῶν τοῦ βίου περιπετειῶν καθυστερεῖ. Καὶ ἐνῶ εἰς περαιτέρω ἐξακρίβωσιν τοῦ πίνακος τούτου θέλουσιν οἱ Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς συνδυάσει πρὸς τὰς προμνησθείσας πληροφορίας τὴν δέουσαν ἀπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐπικουρίαν, παρακαλῶ αὐτοὺς α) ἵνα κατὰ τὸ ἄρθρον 649 τῆς Πολιτικῆς δικονομίας διορίσωσιν ἀμέσως ἐπὶ ἕκαστου τῶν ὀρφανῶν τοῦ πίνακος ἐπίτροπον ἐκ τῶν κατὰ τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἰδιοκτητῶν, τραπεζιτῶν, δικηγόρων, ἰατρῶν, ἐμπόρων, βιομηχάνων καὶ λοιπῶν ἐπαγγελματιῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν μεγάλαιτέρων, β') ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ διὰ τῆς ἐ-

πιτοπίου αστυνομίας βοήθειαν εἰς ἀνεύρεσιν καὶ ἐπικοινωνίαν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των τεθέντων ὀρφανῶν, γ') ἵνα ἐξηγήσωσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτροπικὰ καθήκοντα, κινουμένης ἰδιαίτερος τῆς ἐνεργείας των εἰς τὴν παρ' ἐκυτοῖς ἔγκαιρον συνάθροισιν τοῦ περισσεύματος τῶν μικρῶν ἡμερησίων εἰσοδημάτων τῶν ὀρφανῶν καὶ τὴν ἐπ' ὀνόματι τούτων κατάθεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ταμειεῦτόριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Συγχρόνως παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα 1) ἐπιμεληθῶσι τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1861 νόμου καὶ ἰδιαίτερος τὴν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων λειτουργίαν τοῦ άρθρου 56 τοῦ νόμου τούτου, ὅπως ἐντεῦθεν ἐφοδιασθῆ ἡ προκειμένη τοῦ ἐπιτροπικοῦ θεσμοῦ ἐφαρμογὴ διὰ τῆς πρακτικωτάτης ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ποινικῆς ἐξουσίας, 2) ἵνα ἐπιστείλωσι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Εἰρηνοδίκας τὰς ἀναγκαίας παραγγελίας, ὅπως κατὰ τὰ νόμιμα δίδωσιν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ οἱ διορισθησόμενοι ἐπίτροποι λόγον τῶν ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων, καὶ 3) ἵνα κατὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνὸς μοὶ γνωστοποιήσωσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς ἐνεργείας των.

Καθόλου εἰπεῖν, ἡ εἰσαγγελικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λειτουργία ἔχει τι ἐργῶδες. Ὅταν ὁμοῦς διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐκτεθέντος μηχανισμοῦ κατὰ πᾶν ἔτος τίθενται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἐπιτροπικοῦ θεσμοῦ μόνις ἐκ τῶν ὀρφανικῶν ἀσύλων ἐξερχόμενα τὰ ἀσθενῆ ὄντα, ἵνα χειραγωγηθῶσι εἰς τὴν πολύτροπον βιωτικὴν ὁδὸν ὑπὸ τῶν μάλλον εἰς αὐτὴν προκεχωρημένων τῆς κοινωνίας μελῶν, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ καρπὸς τῆς ἐργασίας, ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ χρόνου, θὰ ἀποδείξῃ γλυκύτητος ἀξίας χριστιανικωτέρου καὶ πολιτικωτέρου μέλλοντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἐν τοῖς φυλ. 53 καὶ 54 τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐπραγματεύθημεν περὶ εἴκοσι νόμων, ψηφισθέντων κατὰ τὴν Ἐκτακτὸν (ἐ. ἔ.) Σύνοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἄλλ' ἡ νομοθετικὴ γονιμότης αὐτῆς προβαίνει ἔτι μᾶλλον διὰ τοῦτο εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης μελέτης ἀπαραίτητος ἢ ἐπιθεώρησις καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοθέτου ἔργων.

α) Νόμος ΧΛΓ' τῆς 27 Ἰουνίου 1877.—Χορηγεῖ ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν (ἐ. ἔ.) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐκ δρ. 112,000 ἤτοι 12,000 διὰ μισθὸν διαθεσίμων καὶ 100,000 διὰ γαιάνθρακα.

β) Νόμος ΧΛΔ' τῆς 29 Ἰουνίου 1877.—Κανονίζει τὴν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν ὀρίζονται ποιναὶ ἢ τῆς ἐπιπλήξεως, τοῦ προστίμου (μέχρι 100 δραχμῶν) καὶ τῆς προσωρινῆς παύσεως (μέχρι 30 ἡμερῶν) ἢ τελευταία ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ νόμου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁποίων, ἐν τὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, συγχωρεῖται προσφυγὴ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν, ἐλαττώνει ἢ ἐπεκτείνει τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, δυνάμενος ἐν γένει νὰ μεταδώσῃ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἢ ἄλλους ἐκτάκτους ἐπιθεωρητάς, καὶ ἐξασκῶν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, ὅσοι συμπράττουσιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, ἔχουσι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐξέλεγχιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ ὀφείλουσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσωρινὴν παῦσιν αὐτῶν καὶ

τούς στρατιωτικούς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀποταθῆ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, καὶ ἐν διαφωνίᾳ ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπιβολῆς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν εἶναι διάφοροι· οὕτως ἐξάσκησης σὺν τῇ ὑπηρεσίᾳ τέχνης ἢ ἐμπορίου, κατοικία ἐκτὸς τῆς ἐδρας, παραμέλησις ἢ παράβασις καθήκοντος ἐκ ραθυμίας, ὀκνηρίας ἢ κουφότητος, κακοήθης διαγωγῆ, ἀπομάκρυνσις ἀνευ ἀδείας ἢ πέραν τοιαύτης, ζημία ἐκ βραδείας ἐλεύσεως, ἀπουσίας ἢ προώρου ἀναχωρήσεως, ἀκυρότης ἐνεργείας, ἐκδοσις ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἢ παραπομπῆ εἰς δίκην ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθ. 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου) ἢ κακουργήματι, ἀπειθεια πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, ἐπίμεμπτος πρὸς αὐτάς ἢ ἄλλας συμπεριφορὰ, τέλος ὀλιγωρία περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

κγ') Νόμος ΧΛΕ' τῆς 29 Ἰουνίου 1877. — Πρόκειται ἰδίως περὶ ἐπεκτάσεως τῶν εὐεργετημάτων τοῦ θεμελιώδους νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῶν δηλώσεων τῶν ἐζήτησαν γαίας ἢ ἐξαιρεθείσας τῆς διανομῆς μέχρι τέλους Αὐγούστου 1877 ἢ κατεχομένας ὑπὸ ἄλλων δηλωσάντων μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅθεν χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς νέα τρίμηνος προθεσμία, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1877, ὅπως δηλώσωσιν ἐτέρας ἐθνικὰς γαίας· τὸ αὐτὸ δικαίωμα χορηγεῖται καὶ εἰς πάντα Ἑλληνα μὴ κάτοχον γαιῶν.

κδ') Νόμος ΧΛΣΤ' τῆς 29 Ἰουνίου 1877. — Κατὰ τὴν τελωνιακὴν νομοθεσίαν τοῦ 1864 ἡ διασάφησις χρησιμεύει ὡς θάσις τῆς φορολογίας, ἀδιαφόρως ἂν περιλαμβάνη πλειότερα τῶν ὑπαρχόντων πράγματι ἐμπορευμάτων ἢ ἂν κατατάσῃ αὐτὰ εἰς ἀνωτέραν τελωνίου κλίμακα· ἀπ' ἐναντίας δὲ ἂν ἡ διασάφησις περιλαμβάνη ὀλιγώτερα τῶν ὑπαρχόντων πράγματι ποσῶν ἢ κατατάσῃ αὐτὰ εἰς κατωτέραν τελωνίου κλίμακα, πληρώνεται διπλοῦν

τὸ ποσὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ὅπερ ἤθελε ζημιωθῆ τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτετο ἡ διαφορά. Ὁ νέος νόμος ἐξαιρεῖ τὰ καθαρὰ λογιστικὰ λάθη, οἷον ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιγραφῆς ἀριθμῶν, κακῆς στίξεως αὐτῶν, καταφανῶς λελανθασμένου ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ ἀφορᾷ οὐ μόνον εἰς τὸ μέλλον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐκκρεμείας κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διαφοράς. Θὰ ἦτο περίεργος ἢ ἐξακριβωσις τῆς χρηματικῆς σπουδαιότητος τῶν διαφορῶν τούτων. Περὶ τοῦ λογιστικοῦ λάθους ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

κε') Νόμος ΧΛΖ' τῆς 30 Ἰουνίου 1877. — Χορηγεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν (ἐ. ἐ.) δρ. 4320 διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

κς') Νόμος ΧΛΗ' τῆς 30 Ἰουνίου 1877. — Ἐπικυροῖ τὴν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας σύμβασιν τῆς 22 Ἰουνίου 1876, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἐκτείνεται ἐπὶ τριετίαν μέχρι τῆς 9 Ἰουλίου 1880, ὑποχρεουμένου τοῦ δημοσίου θησαυροῦ εἰς ἐνιαυσίαν πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐπιχορήγησιν δρ. 630,000 (370,000 ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας καὶ 280,000 ἐκ τοῦ δημοσίου), πληρονομένην κατὰ μῆνα εἰς δωδεκατημόρια, καὶ εἰς ἐγγύησιν πρὸς τοὺς μετόχους τῆς ἑταιρίας ἐνιαυσίου τόκου 5 τοῖς 0)0 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ κατέβαλον ἐκ τῶν 3,000,000 δρ. κεφαλαίων τῶν. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας συνίστανται ἐν τοῖς ἐξῆς: Ὅφειλει νὰ διατηρῆ διὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀτμοκινήτων τῆς τὴν ἐσωτερικὴν ἐν Ἑλλάδι συγκοινωνίαν κατ' εἰδικῶς διαγραφόμενον δρομολόγιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπεκταθῆ εἰς πυκνότητα καὶ γραμμὰς, ἀπὸ συνενόησεως τῆς ἑταιρίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ἀποζημιώσει δρ. 5 κατὰ πᾶν περαιτέρω διανυθησόμενον ναυτικὸν μίλιον· ἐὰν τρεῖς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀνευ ἀκαταμαχῆτου ἀνάγκης παραλείψῃ ἡ ἑταιρία τὴν ἐκτέλεσιν προσεγγίσεως τινος, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον, ἐπι-

βαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μέχρι δρ. 500, ὅπερ διπλασιάζεται ἐν ὑποτροπῇ· αἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δρομολογίου διατυπώσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν· τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας πρέπει νὰ εἶναι ἐν καλῇ καταστάσει μετὰ πληρώματος Ἑλληνικοῦ· ἀπαγορεύεται ἡ προσέγγισις των εἰς ἄλλους παρά τοὺς διὰ τοῦ δρομολογίου ὠρισμένους λιμένας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ διατηρῆ πρακτορεῖα· δύναται ἐν τούτοις ἡ ἐταιρία νὰ ἐκτείνῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰς γραμμὰς τῆς ἄνευ βλάβης τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοία μεταφέρει καθ' ὅλας τὰς γραμμὰς τῆς δωρεὰν μὲν τὴν ἐπίσημον καὶ ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰ δημόσια χρήματα, τὸ χαρτόσημον καὶ γραμματόσημον καθὼς καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς στελλομένους δι' ὑπηρεσίαν, ἐπὶ ἐκπτώσει δὲ (κατ' αἴτησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν) τοῦ κεκανονισμένου ναύλου 30 μὲν τοῖς ο[ο] τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους καὶ τοὺς δι' ὑπηρεσίαν στελλομένους στρατιωτικοὺς ἐν γένει ναυτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, 50 δὲ τοῖς ο)ο τὸ ἀποστελλόμενον δημόσιον ὑλικόν. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας καὶ πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν ἐπὶ ἀποζημιώσει, κανονιζομένη δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας· ἐὰν δὲ αὕτη γίνεται καθ' ὄρας, βεβαιοῦται τὸ ποσὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, ἀπὸ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόν διοριζομένου ἐπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλου. Ἐὰν ἐκ δημοσίου φορτίου πολεμοφοδίων προκύψῃ ζημία, τὸ δημόσιον εὐθύνεται εἰς τὴν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρίας σημειουμένην ἀξίαν τῶν καταστραφέντων ἀντικειμένων. Ἐὰν τὸ δημόσιον καθυστερήσῃ πέραν τριακονθήμερου τὴν πληρωμὴν οἴαςδήποτε ἐκκαθαρισμένης κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεως τῆς ἐταιρίας, πληρώνει τόκον 8 τοῖς ο)ο.

Τὸ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εἰσαγόμενον καὶ καταναλισκόμενον ὑλικόν πρὸς οἰκοδομὴν, ἀπαρτισμὸν, ἐπισκευὴν, ἐνέργειαν καὶ συντήρησιν τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν ἐργοστασιῶν καὶ τοῦ ναυπηγείου τῆς εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται δημοσίαν καὶ δημοτικὴν φορολογίαν. Τὰ ἀτμόπλοιά τῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ πολεμικά· ἐν γένει δὲ ἐφαρμόζεται πρὸς αὐτὰ ὁ νόμος περὶ θαλασσίας ἀστυνομίας. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἡμεταφοράιδιωτικῆς ἀλληλογραφίας ἐκτὸς τῆς ἐπισήμου τῆς ἐταιρίας. Παραλείπονται αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ἐκτὸς τῆς γενικῆς παρατηρήσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ἐν Ἑρμουπόλει Ἐπίτροπον πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐταιρίας.

κζ') Νόμος ΧΛΘ' τῆς 30 Ἰουνίου 1877.—Ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τῶν πόρων τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας πληρωμὴν (ἐπὶ ἀποδόσει) τῶν ἀναγκίων δαπανῶν διὰ τὴν συντέλεσιν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν ἀπ' Ἀγρινίου μέχρι Μεσολογγίου, ἀπὸ Ζαβέρδας μέχρι Βονίτζης, καὶ διὰ τὴν πρόχειρον τακτοποίησιν τῆς ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Λαμίαν.

κη) Νόμος ΧΜ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Ἐπιβάλλει φόρον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων Ἑλληνικῶν νομισματικῶν κερμάτων 12 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν, ὀριζομένης ἐπὶ τοῦ κατὰ νόμον ὀλικοῦ βάρους αὐτῶν. Ἐπιτρέπει τῷ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν καὶ περαιτέρω αὐξήσιν τοῦ φόρου τούτου. Ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν παραδοχὴν καὶ ἐν γένει ἐπὶ πλοίων ἐφόρτωσιν χρηματοδεμάτων (ἐκτὸς κερμάτων ἀξίας κατωτέρας τῶν 50 δραχμῶν) ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ἄνευ ἐπισήμου σφραγίσεως των. Πᾶσα ἐξαγωγή νομισμάτων χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τῷ τελωνιακῷ ὀργανισμῷ διατυπώσεις. Ἡ παράβασις αὐτῶν ἐπὶ μὲν τῶν νομισμάτων ἐπιφέρει τὴν πληρωμὴν φόρου 12 τοῖς ο)ο, ἐπὶ δὲ τῶν ἀργυρῶν κερμάτων τὴν ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐκτός τῆς ἀνωτέρω ὀπισθοδρομικῆς, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον, προνοίας ὁ νόμος διατιμᾷ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς νέας δραχμῆς ἀξίας 20 τοῖς ο) πρὸς τὴν παλαιὰν δραχμὴν ἀντὶ 25 τοῖς ο). Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὰ κέρματα, διατάσσει τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ὑπερχειρώσει τοῦ δημοσίου, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἀνταλλάσῃ αὐτὰ ἀντ' ἄλλων νομισμάτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν.

κθ') Νόμος ΧΜΑ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα συνομολογήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς Ναξίας σμύριδος εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως ἢ τὴν ἀποθήκευσιν αὐτῆς ἐκεῖσε καὶ ἐν Πειραιεὶ πρὸς πώλησιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν ἐπιτρέπεται πώλησις εἰς τιμὴν μὴ ἀποφέρουσαν τῷ δημοσίῳ καθαρὸν κέρδος δρ. 12 $\frac{1}{2}$ κατὰ στατῆρα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς ἐξορύξεως καὶ λοιπῶν ἐξόδων μέχρι φορτώσεως εἰς τοὺς ἐν Νάξῳ ὄρμους. Ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν διακωλύεται καὶ ἡ πρότερον ἰσχύουσα κανονικὴ τάξις τῆς ἐκποιήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δημοσίου ὀρυκτοῦ ὥστε ὑπάρχουσι τρεῖς διὰ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ὁδοί. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὴν μεταγωγὴν καὶ ἀποθήκευσιν, θέλουσιν αὐταὶ ὀρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

λ') Νόμος ΧΜΒ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Χορηγεῖ ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν (ἐ. ἔ.) εἰς τὸ Ἐπιχειρῆμα τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δρ. 7,600 ἐξ ὧν 6300, διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ 1300 διὰ τὸ ὑλικὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

λα') Νόμος ΧΜΓ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Χορηγεῖ ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν (ἐ. ἔ.) εἰς τὸ Ἐπιχειρῆμα τῶν Ναυτικῶν ἐκ δρ. 20,000 δι' ἐξόδα ναυαγίων.

λβ') Νόμος ΧΜΔ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Ὅρίζει τὴν πρὸς ἐκάστην ψυχὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπικρατείας ἀναλογίαν τῶν χαλκίνων νομισμάτων εἰς δρ. 3 ἀν-

τὶ τῶν 2, τὰς ὁποίας ἐπέτρεπεν ὁ νόμος τῆς 10 Ἀπριλίου 1867.

λγ') Νόμος ΧΜΕ' τῆς 7 Ἰουλίου 1877.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1844 ὀριζομένην προσυπογραφὴν τῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διορίζῃ εἰδικούς Ἐπιτρόπους ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων βαθμοῦ οὐχὶ κατωτέρου τοῦ τμηματάρχου ἢ ἐφέτου.

λδ') Νόμος ΧΜΣΤ' τῆς 8 Ἰουλίου 1877.—Κυροῖται ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1874 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1875 δύο Β. Διατάγματα καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1876 ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Συμβουλίου περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν δασμολόγιον. Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1867 ΡΟΣΤ' νόμου ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσι τὰ ἀνωτέρω κυβερνητικὰ μέτρα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν ἐντὸς δύο μηνῶν. Καὶ ὅμως παρήλθον ἔτη ὀλόκληρα! Ἐν γένει πρόκειται περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἰσχύοντος τελωνιακοῦ δασμολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐπομένων εἰδῶν ἐκανονίσθη κατὰ τὴν ἀκόλουθον φορολογικὴν κλίμακα:

Κατ' ὅκαν βάκεται θερνικωταὶ καὶ ἐπιμετώπιδια ἐξ αὐτῶν δρ. 1 $\frac{1}{2}$, ἐπιμετώπιδια ἐκ χάρτου θερνικωτοῦ λεπ. 75. Καπνὸς κοπανιστὸς (τουμπεκί) λεπ. 70, εἰς σιγάρα (πούρα) δρ. 1 Βιργινίας καὶ ἐν γένει διὰ ταμβάκον δρ. 1, εἰς φύλλα ἢ κομμένους ἢ σιγάρα διὰ χάρτου τυλιγμένα δρ. 1 $\frac{1}{2}$. Κηρὸς παντὸς εἶδους, στεατικὸν ὄξυ καὶ πᾶσα ἄλλη κηρώδης οὐσία λεπ. 30, εἰς λαμπάδας καὶ σπερματσέτα λ. 65. Κορδέλλαι μεταξωταὶ καὶ βελούδιαι λεπ. 20, μεταξοβάμβακοι καὶ λινόμεταξαι καὶ μαλλινόμεταξαι καὶ τρισύνθετοι λεπ. 7, μάλλιναι καὶ μαλλινβάμβακοι λ. 4. Κοσμήματα μετάλλιναι, δακτυλίδια κλπ. μετὰ λίθων μιμητῶν ἢ ἀνευ λίθων, δρ. 2, 20. Κτένια παντὸς εἶδους, βελονοθηκαὶ κλπ. ἐκ πάστας, μετὰ ἢ ἀνευ μετάλλων, δρ. 2. Νάτρον

πρός καθαρισμὸν ἐνδυμάτων λ. 5. Ξύλινοι κρουνοὶ καὶ καρφία δι' ὑποδηματοποιούς λ. 20. Ξυλεία διὰ καρκελοποιούς λ. 5. Παιγνίδια τῶν παίδων ξύλινα, γάρτινα ἢ κεκαλυμμένα διὰ δέρματος ἐκτὸς τῶν πηλίνων δρ. 1,80, ἐκ μολύβδου, σιδηροφύλλου ἢ λευκοσιδήρου λ. 90. Πήλινα σκεύη, ἀνθοδοχεῖα, καπνοδοχεῖα κλπ. πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν, πρὸς συσκευὴν καρφῆ, ἢ παιγνίδια τῶν παίδων κλπ. λ. 30, τραπέζης, λεκάναι ὑδροχόαι λ. 10, πίθοι ἐν γένει, πιάτα κοινὰ λ. 3, σκεύη λευκὰ ἐκ πορσελάνης παντὸς εἶδους λ. 30. Τροχοὶ (ἀκόνοι) λ. 8. Ὑαλῖα τῶν παραθύρων λ. 10. Ὑέλινα δοχεῖα, σφαῖραι ὑέλινοι λ. 50. Ὑφάσματα βαμβακερὰ, ρηγὰτα, δαμωτὰ, δέμητα, πανία λευκασμένα, μίσκια λ. 75, γρεναντίναι καὶ γάζα δρ. 3, φέλπα δρ. 2 λάπαι καὶ ὑφάσματα δικτυωτὰ, πλεκτὰ διὰ παραπετάσματα δρ. 2, καναβάτσα λ. 40, τυπωτὰ καλεμκεριά δρ. 3 $\frac{1}{2}$, δαντέλλαι μὲ γάνδρας ὡς καὶ αἰ χονδραὶ λιναὶ ἢ λινοβάμβακοὶ τὸ δράμι λ. 15, μάλλιναι δὲ καὶ μαλλινοβάμβακοὶ λ. 5. Βάμβαξ μετὰ φλοιοῦ ἢ μὴ καὶ σπόρου λ. 2, ἀνευ σπόρου λ. 7. Μέταξα κατεργασμένη καὶ ἰμπρισίμιον δρ. 20. Ὑποδήματα μεταξωτὰ καὶ μεταξοβάμβακα δρ. 20. Σαράπια παντὸς εἶδους (καὶ τὰ φαρμακευτικὰ) δρ. 1. Ἄκοναι λ. 4. Ἀλεμμα χοίρειον λ. 30. Αὐγοτάραχα δρ. 1,20. Βιβλία ἄγραφα, δεμένα ἢ ἀδετα λ. 50. Βούτυρον λ. 40. Κιμεντία γῆ λ. 3. Μαραθόσπορος λ. 4. Γλυκάνισος λ. 30. Δέρματα ἀκατέργαστα βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβάλων, χωματόπαστα ἐξ Ἰνδίας προερχόμενα λ. 2. Ἄσχοι ἐρραμμένοι ἀμεταχειρίστοι καὶ γεντέκια λ. 16. Δίσκοι ἐπηργυρωμένοι, ἐκ pack long, argenton, ἀπλοὶ ἢ μὲ κοσμήματα χαρακτὰ ἢ σφουριστὰ δρ. 8. Δυναμίτις λ. 50. Κάλτσαι μάλλινοι, λιναὶ καὶ μαλλινοβάμβακοὶ δρ. 3. Κάτοπτρα δρ. 1, πρὸς χρῆσιν χωρικῶν, στρογγύλα ἐκ λευκοπαφύλλου κττ. λ. 50. Λαιμοδέται μεταξωτοὶ, μαλλινομέταξοὶ ἀνδρῶν δρ. 20, γυναικῶν δρ. 24. Νήματα τετράπλεκτα ἀλεύκαστα λ. 45, λευκασμένα λ. 70. Ὅσπρια παντὸς εἶ-

δους λ. 5. Σίδηρος κατεργασμένος εἰς καρφία λ. 20. Σκεύη ἐπηργυρωμένα, ἐκ packlong ἢ argenton δρ. 8, ἐλάσματα ἐκ τῶν μετάλλων τούτων δρ. 1, σύρμα δρ. 1 $\frac{1}{2}$. Σχοινία λευκὰ ἢ κατραμωμένα λ. 50, ἐκ σπάρτου λ. 5, παραγάδια κλπ. σπάγγοι ἐν γένει λ. 30. Μανδήλια λινὰ, μεταξωτὰ ἢ ἡμιμέταξα δρ. 16. Τούλι βαμβακερὸν ἢ μάλλινον καὶ διὰ πῖλους γυναικείους δρ. 6. Φορέματα διὰ παίδας πλεκτὰ, μάλλινα ἢ μικτὰ, περιτυλίγματα τοῦ λαιμοῦ κλπ. δρ. 5. Χαβιάρι μαῦρον δρ. 1 $\frac{1}{2}$, κόκκινον λ. 15. Φαρικά, καπνιστὰ καὶ ξηρὰ ἐν γένει λ. 60, τσίροι, ρέγκαι κλπ. λ. 20, σαρδέλαι σωλωμοὶ, λακέρδαι κλπ. λ. 15, μπακαλαῖοι κλπ. ταρανία λ. 10.

Ἐπὶ τῶν ἐπομένων εἰδῶν ἢ εἰσαγωγῇ τελωνίζεται κατ' ἄλλο μέτρον: Κέραμοι καὶ τούβλα ἢ χιλιάς δρ. 10, τούβλα Νεαπόλεως χρωματιστὰ ἐπίσης. Μυλόπετραι συνδεδεμένα διὰ σιδηρῶν στεφανίων ἢ ἄλλων δεσμῶν πρὸς χρῆσιν ἀτμομύλων τὸ ζεῦχος δρ. 40. Ξυλεία ναυπηγῆσιμος κατ' ἐκτίμησιν πρὸς 6 τοῖς ο)ο. Ὀμπρέλλαι μεταξωταὶ, μεταξοβάμβακοὶ, μαλλινομέταξαι ἢ λινομέταξαι ἐκάστη δρ. 1 $\frac{1}{2}$, μάλλιναι δὲ ἢ μαλλινοβάμβακοὶ λ. 45, βαμβακεραὶ, λιναὶ ἢ λινοβάμβακοὶ λ. 30. Σιδηροὶ σωλῆνες δι' ὑδραγωγεία, ὡς καὶ πλάκες καὶ καρφίαι εἰς κατασκευὴν ἀτμολεβήτων ὁ στατήρ λ. 25. Περιλαίμια, περιχειρίδια, βαμβακερὰ ἢ λινοβάμβακα ἀνδρῶν ἢ δωδεκάς λ. 60, περιλαίμια μετ' ἐπιστηθίων ἀνευ ἐπιχειριδίων ἢ δωδεκάς δρ. 1,20. Ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μάλλινα ἢ μαλλινοβάμβακα ἢ δωδεκάς δρ. 3,25. Σανίδες δι' οἰκοδομήν καὶ σταφιδοκιβώτια ἐκάστη λ. 15, πόντιδες, μεσόποντοι καὶ καθρόνια ἕκαστον λ. 40, πέταυρα, σκόρτες κλπ. καὶ διὰ φουντώματα βαρελίων ἕκαστον λ. 6. Καπέλα μάλλινα ἢ σύμμικτα ὑψηλά, ὡς καὶ τὰ ἐξ ἄλλου ὑφάσματος στολισμένα ἢ μὴ, ἀνδρῶν καὶ παίδων ἕκαστον δρ. 1, μεταξωτὰ μεταξοβάμβακα, τούλινα, κρέπινα, βελλοῦδινα γυναικῶν καὶ κορασιῶν, κλειστὰ ἢ μὴ, ἕκαστον δρ. 40. Κασκέτα ἀνδρῶν

ἡ παιδῶν ἐκ τσόχας καὶ ἄλλων ὑφασμάτων ἢ δωδεκάς δρ. 5, ἐπ' ἁρτῶν δὲ θερνικωτοῦ δρ. 3. Βοῦρτσαι τριχῶν, πτερῶν καὶ βρυούλων ἢ δωδεκάς δρ. 2. Μηχαναὶ ραπτικῆς χειροκίνητοι ἐκάστη δρ. 8, ποδοκίνητοι καὶ χειροποδοκίνητοι δρ. 16. Προσωπίδες ἐξ ὑφάσματος ἢ δωδεκάς δρ. 1. Μπαοῦλα ἐκ λινοῦ καὶ ξύλου ἢ χαρτονίου, σκευὴ ταξειδίου ἐκ τάπητος μετὰ συνεχομένου κιβωτίου ἢ μετὰ πολλῶν δερματίνων χωρισμάτων ἕκαστον δρ. 2, λοιπὰ σκευὴ ταξειδίου ἕκαστον δρ. 1. Κλειδοκύμβαλα καινουργῆ ἢ μὴ ἕκαστον δρ. 100. Ἀμαξίδια χειροκίνητα ἕκαστον δρ. 6, ποδήλατα ἐπὶ 2 ἢ 3 τροχῶν ἕκαστον δρ. 10.

Τὰ μὴ κατονομαζόμενα ἐν τῷ τελωνιακῷ δασμολογίῳ φάρμακα φορολογοῦνται κατ' ἐκτίμησιν 5 τοῖς οἴοι. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν ρακῶν ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ· καταργεῖται δὲ τὸ ἐπὶ τῶν τεθραυσμένων ἐλαιοπυρήνων· ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐπὶ 30,000 ὀκ. καννάβεως καὶ 10,000 ὀκ. στυπίου δι' ἕκαστον ἐγγώριον σχοινοποιεῖον ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐλεύθεραι τέλους αἱ σιδηραὶ ἄγκυραι, ἄλυσσεις καὶ ἀντλῖαι διὰ τὰ πλοῖα, αἱ πρὸς περιχάλκωσιν τῶν ὑφάλων αὐτῶν πλάκες καὶ φύλλα ἐκ χαλκοῦ ἢ ψευδαργύρου καὶ οἱ πρὸς ταύτην ἦλοι.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐξετασθέντων τριάκοντα τεσσάρων νόμων προκύπτει ὁ γενικὸς χαρακτήρ τῆς ἀπὸ τοῦ ἔαρος 1877 πνευματικῆς τοῦ ἔθνους διευθύνσεως. Τέσσαρες νόμοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δημοσίας περιουσίας, ἑπτὰ εἰς τὴν φορολογίαν, δέκα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐν γένει διαχείρισιν, τέσσαρες εἰς ἐθνικὰ δάνεια, δύο εἰς τὴν νομισματικὴν κυκλοφορίαν, δύο εἰς τὴν συγκοινωνίαν, δύο εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν καὶ τρεῖς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τοῦ τόπου. Ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀποτελοῦσι τὸν ἄξονα, περὶ τὸν ὁποῖον ἐστράφη ἡ πολιτικὴ μηχανή. Καὶ ὅμως πόσον ἔτι ὑπολείπεται μέχρι τοῦ σκοποῦ!